

Kolejarze - warsztatowcy przystępują do rewizji norm

Wiekowym wydobyciem węgla, szybszym wytwarzaniem maszyn, lepszym i szerszym wykorzystaniem w produkcji wszystkich rezerw, nasza klasa robotnicza pragnie przyspieszyć tempo socjalistycznego budownictwa.

Jednym z ważnych przejawów rosnącego uświadomienia i politycznej aktywności klasy robotniczej w obecnej chwili, w chwili wzmożonej walki o przedterminowe wykonanie planu pierwszego roku sześciolatki, jest powszechny ruch na rzecz rewizji przestarzałych norm, jest walka o podniesienie wydajności pracy w przemyśle metalowym.

Metalowcy podwyższając swoje normy, dadzą tysiące nowych maszyn i elementów. Nie chcą pozostać w tyle, do rewizji założeń norm przystąpił również kolejarze - warsztatowcy.

Przedowniki pracy z Poznańskich Warsztatów Mechanicznych PKP tow. Chmielewski oświadczył na naradzie aktywnych kolejarzy warsztatowców, że robotnicy chcą, aby wprowadzono słuszną normę, w oparciu o którą przyspieszą naprawy parowozów, wagonów, normy, które będą sprawiedliwym miernikiem ich pracy. Tę samą myślą przepojone były wypowiedzi wszystkich, biorących udział w naradzie warsztatowców, którzy stwierdzili, że pomimo wyraźnego postępu w dziedzinie mechanizacji i polepszenia warunków technicznych wydajność pracy w warsztatach kolejowych wzrastała dotychczas zbyt powoli.

O tym, że obecne normy w warsztatach kolejowych są za niskie mówią liczby ilustrujące średnie przekraczanie norm. W ciągu czterech ostatnich miesięcy w Bydgoszczy 138 proc., w Gdańsku 150 proc. itd. Średnie zaś wykonanie norm we wszystkich warsztatach wyniosło 130 proc. O zaniżeniu dotychczasowych norm świadczy fakt, że wysoki ich przekraczanie nie daje równie wysokiego, rzeczywistego wzrostu wydajności pracy i produkcji.

Np. w warsztatach ostatnich miesięcy wyniosło 149 proc. Niektóre z nich, tych warsztatów osiągnęły nawet 200 proc. A tymczasem w tym samym okresie, plany miesięczne nie zostały tam wykonane. W dziale wagonów osobowych robotnicy kończą pracę z reguły o pół godziny wcześniej, przy czym absencja w pracy jest tam szczególnie duża. Mimo to przeciętna wykonania norm dla całego działu wynosi 175 proc. W tych samych warsztatach zespół malarzy w pierwszych dwóch tygodniach każdego miesiąca jest prawie bezczynny. Aby wykonać swą pracę zespół ten pracuje w pozostałych dwóch tygodniach w godzinach nadliczbowych i uzyskuje w rezultacie wysokie przekroczenie normy.

Niewiele lepiej jest pod tym względem w innych warsztatach. Są jaskrawe dowody niestudności dotychczasowych norm i złej organizacji pracy w warsztatach.

Innym niedorównym zjawiskiem powstałym wskutek chaosu na odcinku norm są niesprawiedliwie różnice w zarobkach warsztatowców. W poszczególnych działach warsztatów istnieje olbrzymia rozpiętość w przeciętnym wykonywaniu norm miesięcznych. W warsztatach radomskich i innych wykwalifikowany kowal zarabia mniej niż posiadający niższe kwalifikacje pomocnik ślusarski.

Kolejarze - warsztatowcy rozumieją, że rewizja przestarzałych norm jest w tej sytuacji pilną koniecznością. Jest to bowiem sprawa przyspieszenia napraw, podniesienia ich jakości oraz obniżenia kosztów własnych - jest to sprawa szybszych i sprawniejszych przewozów kolejowych. Jednocześnie wiedzą oni, że podnosząc wydajność i lepiej organizując pracę zapewnią sobie przy wykonywaniu i przekraczaniu nowych norm nie tylko nie mniejsze, niż dotychczas, zarobki, ale możliwość podwyższenia ich. Dlatego samorządnie zgłaszają oni indywidualnie i zespołowo zobowiązania, pragnąc w ten sposób przyspieszyć pracę na szlaku sprawiedliwej normy.

Brygady Murawskiego, Dworckiego i Michniewskiego zatrudnione przy naprawie wagonów osobowych w warsztatach gdańskich postanowiły skrócić czas wykonywania 22 poszczególnych robót o 30 proc. w stosunku do dotychczasowych wskaźników cennikowych. Pracownicy działu mechanicznego Kaniak, Maszka, i inni obniżą czas wykonania 25-roznych robót o 35 proc. Brygady ślusarskie Gramadskiego, Sulczyckiego, Woźniaka, Nawrota, Kościelnego i Naumczyka zmniejszą czas wykonania 101 robót o 25 proc.

W warsztatach mechanicznych PKP Nr 6 w Gliwicach 4 zespoły ślusarzy pracujące przy naprawie podwozi wagonów towarowych, postanowiły wykonywać naprawę lekką w 24 godziny, zamiast jak dotąd w 26 godzin, a naprawę ciężką w 30 godzin, zamiast w 32 godziny. Podobne zobowiązania podjęła przeważająca część załóg warsztatów gliwickich.

Przystępując do rewizji norm w warsztatach mechanicznych, należy ściśle powiązać to zagadnienie z usprawnieniem organizacji i metod pracy. Wnikliwej rewizji norm powinno wszędzie towarzyszyć ustawiczne doskonalenie organizacji pracy i przechodzenie w pewnym zakresie na potokowy system napraw.

Z całą ostrością wypukła jest wówczas w warsztatach poważne rezerwy produkcyjne. Już obecnie dzięki rozwojowi współzawodnictwa wśród maszynistów, stale zwiększających przebieg parowozów znacznie zmniejszyła się ilość napraw okresowych w warsztatach.

We wszystkich warsztatach kolejowych ujawnia się obecnie niewykorzystanie w pełni potencjału produkcyjnego. Nasze organizacje gospodarcze powinny wraz z PKP opracować formy pełnego obciążenia potencjału maszynowego warsztatów kolejowych przez dodatkową produkcję dla potrzeb przemysłu.

W celu zapobieżenia jakimkolwiek wypaceniom mogącym powstać przy opracowywaniu nowych norm, należy oprzeć się o rzeczywiste i wszystkie możliwości wypracowane oddzielnie, przy czym każda norma powinna być rozpatrywana oddzielnie. Jednym z koniecznych warunków zapewnienia należytej i rzetelnej kontroli nad ustaleniem norm jest wciągnięcie do tej pracy w jak największym stopniu racjonalizatorów i przedowników pracy.

Cel i zasady rewizji norm powinny być dokładnie wyjaśnione wszystkim pracownikom warsztatów kolejowych. Zadanie to wezmą na siebie organizacje partyjne, które wspólnie z radami zakładowymi doprowadzą do świadomości każdego robotnika konieczność przejścia na normy nowe. Obowiązek organizacji partyjnych jest czuwać nad sprawiedliwym opracowywaniem nowych norm oraz zwalczać wszelkie próby dywersyjnej roboty ze strony wroga klasowego, usiłującego hamować wzrost wydajności pracy, szkodzić rozwojowi naszej gospodarki i interesom klasy robotniczej.

Mobilizacja załóg do walki o większe sukcesy produkcyjne będzie najpewniejszą gwarancją, że kolejarze - warsztatowcy dobrze wykonają swe zadania w dziele przyspieszenia realizacji wielkiego Planu 6-letniego.

Posiedzenie Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju

(f) Pod przewodnictwem prof. Leopolda Infelda odbyło się w Warszawie posiedzenie Komitetu Wykonawczego Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju. Omówiono na nim sprawozdania: prof. Infelda i tow. Starewicz

Roczny plan skupu ziemniaków wykonany przed terminem

(f) W dniu 24 bm. a więc o w całym kraju zakończyły wy- 12 dni wcześniej niż przewidywano wykonanie rocznego planu skupu wsi plan, gminne spółdzielnie ziemniaków jadalnych

Młodzież polska domaga się zwolnienia Henri Martina

(f) Zarząd Główny ZMP - w imieniu młodego pokolenia Polski Ludowej - przesłał do prezydenta Francji Vincenta Auriol ostry protest przeciwko skazaniu na 5 lat więzienia Henri

z obrad ostatniego praskiego posiedzenia Komitetu Przygotowawczego II Światowego Kongresu Obróńców Pokoju. Komitet Wykonawczy wybrał na stanowisko sekretarza PKOP Henryka Malinowskiego.

Przed chińską armią ludową stoi chlubne zadanie wyzwolenia 3 milionów Tybetańczyków

Dyrektywa dla formacji armii ludowej, które otrzymały
rozkaz wkroczenia do Tybetu

(a) PEKIN (PAP). Jak donosi korespondent agencji Nowych Chin z Czuczunu, południowo-zachodnie Biuro KC Komunistycznej Partii Chin, dowództwo południowo-zachodniego okręgu wojennego oraz sztab drugiej armii polowej wydały wspólną dyrektywę o politycznej mobilizacji formacji armii ludowo-wyzwoleńczej, które otrzymały rozkaz natarcia na Tybet, aby wyzwolić 3 miliony mieszkańców Tybetu spod jarzma imperialistycznego i wzmocnić obronę zachodnich granic Chin.

Witając oddziały armii ludowej - wyzwolenie nacierające

Prezydent RP przyjął min. Modzelewskiego

(f) Dnia 23 bm. Prezydent RP przyjął na audiencji Ministra Spraw Zagranicznych tow. Zygmunta Modzelewskiego, przedstawiciela Polski na Praskiej Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych.

Premier Cyrankiewicz przyjął ambasadora Jasińskiego

(f) Dnia 25 bm. Prezes Rady Ministrów, Józef Cyrankiewicz, przyjął w Prezydium Rady Ministrów nowomianowanego ambasadora RP w Moskwie - Kazimierza Jasińskiego.

Pomnik Stalina stanie w Budapeszcie

BUDAPEST (PAP). - W najbliższych dniach nastąpi rozstrzygnięcie konkursu na pomnik Józefa Stalina. Konkurs rozpisany został przez stołeczną Radę Narodową Budapesztu z okazji 70-lecia urodzin Stalina.

Pomnik wzniesiony będzie na jednym z najpiękniejszych placów stolicy Węgier.

Dziennik „Prawda” o współzawodnictwie w Polsce ku czci Wielkiego Października

(f) MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda” w korespondencji własnej z Warszawy donosi, że wiele zakładów przemysłowych w Polsce wykonało przedterminowo zobowiązania podjęte dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Dziennik wskazuje na przedterminowe wykonanie zobowiązań wielu oddziałów hut „Półk” oraz na wysoką aktywność wytwórczą i polityczną polskich mas pracujących.

Robotnicy portowi Marsylii odmawiają załadunku sprzętu na wojnę w Korei

GENEWA (PAP). - Jak donosi dziennik paryski „Ce Soir” - w związku z wysłką z Marsylii batalionu francuskiego na wojnę agresywną w Korei, w porcie marsylijskim wprowadzono faktycznie stan wyjątkowy. Przysłał otoczona jest drutem kolczastym i strzeżona przez oddziały policji i żandarmerii. Broń dla batalionu francuskiego ładują na okręt żołnierze senegalscy i niektórzy rozłamowcy z Force Ouvriere. Olbrzymia większość robotników portowych odmówiła ładunku sprzętu wojennego na wojnę w Korei.

Zbrodniarz wojenny von Manstein ma być zwolniony z więzienia

BERLIN (PAP). Dziennik zachodni - niemiecki „Stuttgarter Nachrichten” donosi, że zbrodniarz wojenny marszałek hitlerowski von Manstein został przed Nowym Rokiem przez brytyjskie władze okupacyjne zwolniony z więzienia w Werl.

Warszawa liczy 669.533 mieszkańców

(f) Jak wynika z ostatnich danych Wydziału Ewidencji Ludności Prezydium SRN Warszawa liczy obecnie 669.533 mieszkańców. W okresie wrześniowym urodziło się w stolicy 1245 dzieci oraz przybyło do Warszawy z prowincji 26.744 osoby.

Komunikat Klubu Poselskiego PZPR

(a) Posiedzenie Klubu Poselskiego P.Z.P.R. odbędzie się w sobotę dnia 28 października 1950 roku o godz. 17 w sali Konferencyjnej K.C. P.Z.P.R. Al. Stalina 19 (VI piętro).

oficerów, członków Partii Komunistycznej znajdujących się w oddziałach nacierającej armii, do wykonania swego zadania z najwyższym oddaniem sprawie rewolucji, do uświadomienia sobie w całej pełni ogromnego znaczenia politycznego tego zadania i przeprowadzenia odpowiedzialnej ideologicznej i organizacyjnej pracy przygotowawczej, do wykazania w całej pełni właściwego armii, tradycyjnego bohaterstwa i energii, przyzwyczajając trudności i otaczając żołnierzy braterską miłością. Dyrektywa wyzwa żołnierzy i oficerów do ścisłego zjednoczenia się z ludnością Tybetu i realizowania sprawiedliwej i uczciwej polityki wobec mniejszości narodowych, zgodnej z wytycznymi ogólnego programu, do ścisłego przestrzegania dyscypliny, do prowadzenia pracy propagandowej, poznania języka ludności miejscowej i udzielania jej pomocy w przezwyciężaniu trudności.

Dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiego Października i II Światowego Kongresu Pokoju

Wrocławska Fabryka Wodomierzy wykonała plan roczny

Włókniarze podnoszą jakość produkcji - Huta „Szczecin”
dała już 850 ton surówki ponad plan

Napływające codziennie z całego kraju meldunki o przebiegu wykonania zobowiązań, podjętych dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiego Października i II Światowego Kongresu Pokoju, świadczą o ogromnym entuzjazmie, z jakim polska klasa robotnicza realizuje swe zadania produkcyjne.

(Koresp. wł.) Załoga Wrocławskiej Fabryki Wodomierzy w śróde, 25 bm. o godz. 13 zrealizowała podjęte zobowiązania, wykonując roczny plan produkcji w 100 proc., a miesięczny w 104 proc. (jd)

Sukcesy włóknarzy

Czołową pozycję wśród zakładów przemysłu włókienniczego zajmuje w dalszym ciągu załoga ZPB im. Dzierżyńskiego w Łodzi. Załoga przedzieliła „B” w tych zakładach wykonała plan produkcyjny w drugiej dekadzie bm. w 108,4 proc. Wykończalnia, która zobowiązała się zmniejszyć ilość braków o 1 proc., przekroczyła swe zobowiązania, zmniejszając braki o 1,7 proc. Do produkujących pracowników należą: przadka Aniela Smak (128,6 proc.), przadka Natalia Sabadacz (128 proc.), przewijaczka Janina Żywicka (118,9 proc.).

W ZPB im. Kunickiego wykończalnia przekroczyła swe zobowiązania podniesienia jakości produkcji o 5 proc., uzyskując jakość o 7 proc. wyższą. 21 tkaczy przeszło z obsługi 4 na 6 krosien.

W ZPB im. 1 Maja przedzielnia wykonała zobowiązanie już w dniu 23 bm., produkując ponad plan miesięczny 9.000 kg przędzy. Zobowiązania indywidualne zrealizowali już majstrowie Czerwinski i Goliński, przekraczając 4 przadki.

W tkalni ZPB im. Marchlewskiego wyróżniły się pracownicy Klucha i Pańczyk, które poza znacznym przekroczeniem norm produkcyjnych, produkują wyłącznie towary najwyższego gatunku.

Załoga hut „Szczecin” wykonała już 85 proc. zobowiązań

Załoga hut „Szczecin” wykonała do dnia 24 bm. 85 proc. zobowiązań, dostarczając ponad plan 850 ton surówki.

Do tego sukcesu przyczynili się znacznie tacy pracownicy,

rodzenie armii niemieckiej stało się niebezpieczeństwem dla pokoju.

Historyczne znaczenie deklaracji prasnej

Deputowany komunistyczny Bonte oświadczył: „Wiadomo, że zgodzie rządu francuskiego na remilitaryzację Niemiec zachodnich wywołała głębokie oburzenie i zaniepokojenie wśród wszystkich Francuzów. Wzrostu politycznej i ekonomicznej politycznej. Deklaracja oficjalna jest obciążona na zamaskowanie skandalicznego faktu, że rząd francuski zgadza się na to by dać czołgi i armaty ludzkości odpowiedzialnym za cierpienia ludności francuskiej. Bonte potępił uchwały trzech mocarstw zachodnich w sprawie Trizonii. Zwrócił on uwagę na historyczne znaczenie deklaracji prasnej, która przedstawiała taki program rozwiązania problemu niemieckiego, jaki odpowiada żywotnym interesom Francji. Gdyby rząd francuski kierował się w swej działalności interesami Francji, - przyjąłby bez wahania deklarację prasną.

Mówca zwrócił następnie uwagę na to, że sytuacja gospodarcza Francji pogarsza się z dnia na dzień. Dzieje się tak, ponieważ rząd francuski idzie na pasku żądań Waszyngtonu. Wyrzucił się miliardy na zbrojenia, a jednocześnie redukuje do minimum kredyty na odbudowę kraju i na inwestycje przemysłowe.

Deputowany de Chambrun (republikanin postępowy) potępił rząd za zgodę na remilitaryzację Niemiec zachodnich.

Pracownicy Centrali Sprzętu Budowlanego Oddziału Warszawskiego postanowili w ramach Czynu Październikowego wyremontować szereg cennych maszyn, przeznaczonych już na złom. M. in. robotnicy Gólab, Czyżewski i Rok postanowili wyremontować wózek transportera, którego wartość przekracza pół miliona złotych.

Ogólna wartość eksportu wzrosła o 4,1 proc. w porównaniu z analogicznym okresem r. ub. Wzrost eksportu miał miejsce głównie na skutek wzmożonego wypełniania naszych zobowiązań w stosunku do odbiorców zagranicznych w zakresie takich towarów jak: tabor kolejowy, drewno, cukier, bekony, jaja, tkaniny, cynk.

Największą pozycję w naszym handlu zagranicznym stanowią obroty towarowe ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej, Chinami Ludowymi i NRD, które to obroty w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

jak: mistrz szybkich wytopów Edward Jastrzębski (190 proc. normy), zmiana wielkopiecowca Michała Flisa, zmiana Rubackiego, w której produkuje Teofil Trzciński (213 proc. normy) i Reinhold Nogły (150 proc. normy). Z produkujących tokarzy Czesław Jęssa wykonuje stale 150 do 160 proc. normy, a Marian Sałama osiąga 163 proc. normy.

Zobowiązanie tokarza ze stoczni w Puławach

Tadeusz Disput, tokarz ze stoczni w Puławach zobowiązał się dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiego Października pracować na swej tokarce 30 miesięcy bez głównego remontu.

Z wraków - cenne maszyny

Pracownicy Centrali Sprzętu Budowlanego Oddziału Warszawskiego postanowili w ramach Czynu Październikowego wyremontować szereg cennych maszyn, przeznaczonych już na złom. M. in. robotnicy Gólab, Czyżewski i Rok postanowili wyremontować wózek transportera, którego wartość przekracza pół miliona złotych.

Pracownicy Centrali Sprzętu Budowlanego Oddziału Warszawskiego postanowili w ramach Czynu Październikowego wyremontować szereg cennych maszyn, przeznaczonych już na złom. M. in. robotnicy Gólab, Czyżewski i Rok postanowili wyremontować wózek transportera, którego wartość przekracza pół miliona złotych.

Ogólna wartość eksportu wzrosła o 4,1 proc. w porównaniu z analogicznym okresem r. ub. Wzrost eksportu miał miejsce głównie na skutek wzmożonego wypełniania naszych zobowiązań w stosunku do odbiorców zagranicznych w zakresie takich towarów jak: tabor kolejowy, drewno, cukier, bekony, jaja, tkaniny, cynk.

Największą pozycję w naszym handlu zagranicznym stanowią obroty towarowe ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej, Chinami Ludowymi i NRD, które to obroty w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

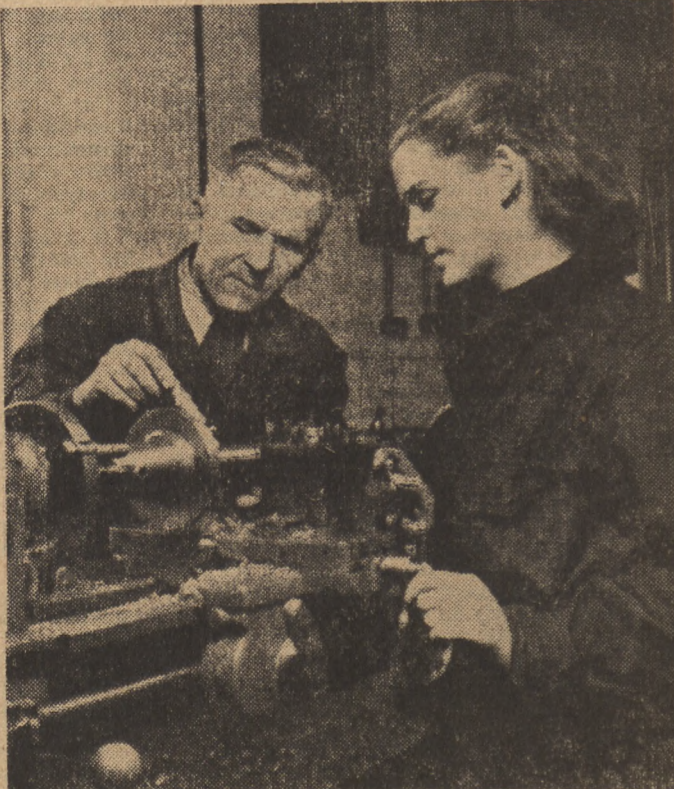
W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

W stosunkach handlowych z krajami demokracji ludowej osiągnięto również znaczne zwycięstwo: m. in. z Węgrami o 202 proc., z Albanią o 153 proc., z Rumunią o 66 proc., oraz z Niemiecką Republiką Demokratyczną o 54 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

Związek Radziecki jest głównym dostawcą podstawowych towarów dla naszego przemysłu, jak: bawełny, rud, metali kolorowych, produktów naftowych i urządzeń inwestycyjnych oraz poważnym odbiorcą wyrobów naszego przemysłu, jak: tabor kolejowego, chemikaliów, robót walcowanych, węgla, cementu, tkanin i innych. Obroty z ZSRR za trzy kwartały osiągnęły wskaźnik 171 w stosunku do analogicznego okresu r. 1949.

Szkolenie kobiet w zawołzie metalowym

W Gdańskich Technicznych Zakładach Naukowych prowadzi się szkolenie kobiet w zawołzie metalowym. Na zdjęciu Danuta Gulańska w czasie pracy na tokarni pod kierunkiem instruktora. Foto AR

Przemówienie
ministra WYSZYŃSKIEGO
wygłoszone w Komisji Politycznej
Zgromadzenia Ogólnego NZ
w dniu 23 października
podajemy na str. 3

Znaczny wzrost obrotów polskiego handlu zagranicznego w ciągu trzech kwartałów br.

Obroty z ZSRR osiągnęły wskaźnik 171
w stosunku do analogicznego okresu r. 1949

Ministerstwo Handlu Zagranicznego podaje dane dotyczące obrotu towarowego z zagranicą za 3 kwartały 1950 r.

Obroty polskiego handlu zagranicznego za trzy kwartały br. osiągnęły wzrost o 8,6 proc. w porównaniu z tym samym okresem roku 1949.

Ogólnie wartość importu wzrosła o 13,1 proc. w porównaniu z analogicznym okresem roku 1949.

Wzrost importu w porównaniu z r. 1949 miał miejsce głównie w związku ze wzmożonym zaopatrzeniem naszego przemysłu w podstawowe surowce i półfabrykaty importowe oraz dobra inwestycyjne, ropę i produkty naftowe, kauczuk i nawozy sztuczne.

Ogólna wartość eksportu wzrosła o 4,1 proc. w porównaniu z analogicznym okresem r. ub. Wzrost eksportu miał miejsce głównie na skutek wzmożonego wypełniania naszych zobowiązań w stosunku do odbiorców zagranicznych w zakresie takich towarów jak: tabor kolejowy, drewno, cukier, bekony, jaja, tkaniny, cynk.

Największą pozycję w naszym handlu zagranicznym stanowią obroty towarowe ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej, Chinami Ludowymi i NRD, które to obroty w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego.

W stosunkach handlowych z kraj

Rezolucja radziecka wskazuje drogę udaremnienia planów podżegaczy wojennych i umocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego

Delegacja ZSRR domaga się zakazu broni atomowej i zawarcia przez wielkie mocarstwa paktu, mającego na celu utrwalenie pokoju

Przemówienie ministra Wyszyńskiego w Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ w dniu 23 października

NOWY JORK (PAP). Jak już donosiliśmy, szef delegacji radzieckiej na V sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, minister Wyszyński, wygłosił dnia 23 bm. na posiedzeniu Komisji Politycznej przemówienie, w którym uzasadnił znaczenie zgłoszonej przez delegację radziecką „Deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów”. Poniżej podajemy jego przemówienie w obszernym streszczeniu.

Dnia 20 września delegacja radziecka przedstawiła Zgromadzeniu Ogólnemu swe propozycje, zmierzające do usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Przyjęcie takiej deklaracji na bieżąco szczególne znaczenie w obecnej sytuacji międzynarodowej, gdy pożądaną wojenną objęto Koreę i inne obszary Dalekiego Wschodu, gdy nie ustają kłopoty podżegaczy do nowej wojny.

Walka o pokój zasada rezolucji radzieckiej

Zdaniem delegacji radzieckiej, w chwili obecnej bardziej niż kiedykolwiek bądź dotąd szczególną wagę w działalności ONZ nabiera konsekwentne realizowanie zadań, stojących przed Zgromadzeniem Ogólnym. W dziedzinie obrony pokojowej, zgłoszonego przez delegację Związku Radzieckiego, zmierzającego do rozwiązania tych zadań, które zostały już wyszczególnione w pierwszym rozdziale naszej Karty, poświęconego celom i zasadom Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ta właśnie idea walki o pokój przez wia się czerwona nitka przez cały projekt naszej deklaracji. Deklaracja podkreśla na wstępie, że obecne wydarzenia w Korei oraz w innych rejonach Oceanu Spokojnego, potwierdzają, że nowa siła wyjątkowa, jaką jest atom, nie może być używana do walki o pokój i bezpieczeństwa narodów, wspólnych pokojowych wysiłków 5 mocarstw stałych członków Rady Bezpieczeństwa — ponoszących szczególną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju międzynarodowego.

Pomimo na drodze utrwalenia pokoju i współpracy między narodami, Związek Radziecki utrzymuje i zdecydowanie kroczy tą drogą, wiedząc i żywiąc głębokie przekonanie, że odpowiada to w całej pełni nadziejom i pragnieniom narodu radzieckiego oraz wszystkich innych miłujących pokój narodów, że odpowiada to interesom całej ludzkości.

Liczne fakty i dokumenty z historii państwa radzieckiego i jego polityki zagranicznej świadczą o niezmiennie i energicznie prowadzonej przez rząd radziecki walce o pokój, o umocnienie współpracy międzynarodowej. Fakty te świadczą o olbrzymich wysiłkach i nieprzerwanym inicjatywy, które rząd radziecki przejawia w ciągu całego swego istnienia, od pierwszych dni Wielkiej Rewolucji Październikowej, w zakresie realizacji swych pokojowych celów i stworzenia warunków budowy społeczeństwa socjalistycznego, socjalistycznego państwa robotniczego.

Współzycie dwóch systemów jest możliwe

Oto fakty. W roku 1927 w rozmowie z pierwszą amerykańską delegacją robotniczą Stalin wskazał, że istnienie dwóch przeciwstawnych systemów — systemu kapitalistycznego i systemu socjalistycznego — nie wyklucza możliwości porozumienia z państwami kapitalistycznymi w dziedzinie przemysłu, w dziedzinie handlu, w dziedzinie stosunków dyplomatycznych.

W rozmowie tej Stalin powiedział: „Sądzę, że porozumienie takie jest możliwe i celowe w warunkach pokojowego rozwoju. Eksport i import są najbardziej odpowiednim gruntem dla takich porozumień. Nam potrzebne są urządzenia fabryczne, surowce (np. bawełna), półfabrykaty (metalu i in.), a kapitaliści szukają zbytu na to towary. Oto macie grunt dla porozumienia. Kapitalizm potrzebuje siły rop naftowej, drzewo, zboże, a my musimy towary te sprzedawać. Oto macie jeszcze jedną podstawę dla porozumienia. My potrzebujemy kredyty, kapitalizm potrzebuje są dobre odsetki za te kredyty. Oto macie jeszcze jedną podstawę dla porozumienia. My potrzebujemy kredyt, przy czym wiadomo, że organa radzieckie są najsumienniejszymi płatnikami z tytułu otrzymanych kredytów”.

Od tej chwili upłynęło wiele czasu; w ciągu tego czasu zmieniły się również nasze potrzeby. W ramach wymiany handlowej nie potrzebujemy już wielu rzeczy od krajów kapitalistycznych, ale tym niemniej również teraz sprawa stosunków handlowych nie straciła swej siły i nie straciła swego znaczenia w dziedzinie zacieśnienia więzów międzynarodowych. Przypominam słowa, wypowiedziane przez szefa rządu radzieckiego w roku 1927 w rozmowie z amerykańską delegacją robotniczą, przede wszystkim w celu wykazania jak wiele istnieje możliwości, aby przy dobrej woli i uczciwym dążeniu do rzeczywistej współpracy nawiązać i zacieśnić więzy między narodowe, które z kolei sprzyjać będą utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa narodów.

szef komisji do spraw bezpieczeństwa, składająca się z przedstawicieli 17-tych państw, w zasadzie zaaprobowała te propozycje, została ona odrzucona przez konferencję, która działała pod kierownictwem przedstawicieli ówczesnego rządu angielskiego i francuskiego.

Niemniej jednak Związek Radziecki zawarł pakt o określonej stronie napadającej z większości sąsiadujących z nim państw na Zachodzie i na Południu, w tej liczbie z Finlandią i Polską, jak również z krajami tzw. Małej Ententy. Wówczas również zawarte zostały z tymi państwami oświadczenia, a także z Francją i Włochami, pakt o nieagresji.

Większość Ligi Narodów sprzeciwiała się temu kierunkowi polityki międzynarodowej, o którą Związek Radziecki jak najenergiczniej walczył, i odrzucał pokojowe propozycje Związku Radzieckiego. Niemniej jednak

Uregulowanie rozbieżności między ZSRR a USA leży w interesie pokoju powszechnego

Taka była podwójna radziecka polityka zagraniczna. Łata, poprzedzając bezpośrednio drugą wojnę światową, jak również lata powojenne, dają także wiele przykładów nawijania, a nie tylko propozycji nawijania, z inicjatywą i w rezultacie wysiłków Związku Radzieckiego, przyjaznych, rzeczowych więzów i stosunków z szeregiem państw. Kierownictwo państwa radzieckiego niejednokrotnie wskazywało, że Związek Radziecki w swej polityce zagranicznej kieruje się przekonaniem o nieuchronności i możliwości współistnienia przez długi okres czasu systemu socjalistycznego i kapitalistycznego, wychodzi z założenia, że całkowicie realna i możliwa jest pokojowa współpraca ZSRR ze wszystkimi tymi państwami, które gotowe są odpowiedzieć wzajemnością, które gotowe są uczciwie wykonywać zaciągające zobowiązania międzynarodowe.

Kiedy we wrześniu 1946 roku moskiewski korespondent „Sunday Times” — A. Werth — zapisał przewodniczącemu Rady Ministrów ZSRR — Stalinu — czy dalszy marsz Związku Radzieckiego ku komunizmowi nie zmniejsza możliwości pokojowej współpracy Związku Radzieckiego ze światem zewnętrznym, szef rządu radzieckiego — Stalin — odpowiedział:

„Nie wątpię, że możliwości o pokojowej współpracy nie tylko nie zmniejsza, lecz mogą nawet się zwiększyć”.

W tym samym 1946 roku Eliot Roosevelt zadał Stalinowi pytanie: „Czy możliwe jest, aby Stany Zjednoczone współzycie pokojowe z taką komunistyczną formą władzy państwowej, jaką istnieje w Związku Radzieckim i czy możliwe jest, że ani z jednej ani z drugiej strony nie będzie podejmowana próba ingerencji w wewnętrzne sprawy polityczne drugiej strony. Stalin odpowiedział wówczas:

Sila, nacisk i dyktat — to podstawy polityki USA

A jak przedstawia się polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych? Fakty dowodzą, że polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych ma najzupełniej odmienny charakter.

Inny charakter ma również dyplomacja amerykańska, którą kierownik Departamentu Stanu w swym przemówieniu z 16 lutego, sięgając po analogię do „wojny totalnej”, nazwał „dyplomacją totalną”. Określenie to samo przez się zupełnie wyraźnie świadczy o rzeczywistym charakterze dyplomacji USA. Aby nie pozostawić wątpliwości w tej kwestii, pan Acheson w tymże przemówieniu podkreślił, że kierownicy USA są przeciwni dobrodusznemu tolerancji w stosunkach np. ze Związkiem Radzieckim, że ze Związkiem Radzieckim rzekomo „można rozmawiać tylko przez stworzenie sytuacji siły”.

W innym wypadku, w kilka dni później, pan Acheson, mówiąc o stosunkach radziecko-amerykańskich, powtórzył tę samą myśl, ale w już bardziej rozwiniętej formie. Mówiąc o polityce zagranicznej USA, oświadczył on co następuje: „Nasza zasadnicza polityka polega na stworzeniu takiej sytuacji, która rozszerzy sferę możliwości porozumienia, tj. na stworzeniu siły na miejsce słabości, która istnieje w wielu okolicznościach... Oświadczył on dalej, że cel programu odbudowy gospodarczej Europy Zachodniej sprowadza się do tego, aby stworzyć siłę na miejsce słabości... dodając, że „taki jest cel programu dostaw broni, taki jest cel programu punktu czwartego”. Tak więc, jeśli przeanalizować oświadczenia pana Achesona —

W mniemaniu bloku anglo-amerykańskiego, środkiem utrzymania pokoju jest... bomba atomowa

Tak np., jeśli posłuchać ministra spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii, pana Bevena, to taki sam jest również kierunek

czyt niedawno, że wobec wzrostu siły Zachodu może powrócić atmosfera pomyślna dla uregulowania problemów światowych w drodze bezpośrednich rozmów między wielkimi mocarstwami.

Cóż to oznacza? Oznacza to: rozmowy ze Związkiem Radzieckim można prowadzić tylko wówczas, gdy czuje się w ręku siłę, to jest, innymi słowy, gdy te państwa, które zamierzają rozpocząć rozmowy ze Związkiem Radzieckim w sprawie uregulowania tych lub innych nierozwiązanych problemów międzynarodowych — będą uzbrojone od stóp do głów.

Nawijając do dyskusji w ONZ nad propozycją anglo-amerykańską w sprawie wspólnej akcji na rzecz pokoju, punkt drugi naszego przedmiotowego, którego oświadczenia, pan Bevin przedstawił sprawę w ten sposób, że przyznaje Zgromadzeniu Ogólnemu prawa dysponowania siłami zbrojnymi ulatwi uregulowanie nierozwiązanych problemów w drodze rozmów z zainteresowanymi państwami. Tak więc pan Bevin i tutaj miał na myśli — jest to zupełnie oczywiste — czynnik siły, czynnik, powiedziałbym nawet, zastraszania, wywołania strachu w drugiej stronie. Nie trzeba zaiste mówić, że polityka, oparta na takich zasadach, jest nierozsądna i bezowocna w ogóle, a tym bardziej w stosunku do Związku Radzieckiego. Takie argumenty, jak siła zbrojna, jak groźba jakichś szczególnych konsekwencji, mogą odegrać w tych rozmowach w stosunku do Związku Radzieckiego tylko negatywną rolę. Dla takich eksperymen- tów należałoby wybrać innych partnerów. Związek Radziecki do tego oczywiście się nie nada.

Pan Bevin ściśle ujął istotę sprawy, gdy oświadczył, iż rząd brytyjski, zachowując wiarę w ONZ jako mechanizm rozwiązywania sporów międzynarodowych, uważa za pożądane „Oczywiście że tak. Jest to nie tylko możliwe, lecz rozsądne i najzupełniej możliwe do zrealizowania. W najbardziej napiętym okresie, w okresie wojny, różnice w formie rządzenia nie przeszkadzały naszym dwóm krajom w połączeniu się i zwyciężeniu naszych wrogów. W jeszcze większym stopniu możemy być utrzymywani tych stosunków w okresie pokoju”.

W maju 1948 roku Stalin potwierdził, iż rząd radziecki uważa, że „pomimo różnic systemów ekonomicznych i ideologicznych — współistnienie tych systemów i pokojowe uregulowanie rozbieżności między ZSRR i USA jest nie tylko możliwe, lecz również bezwarunkowo konieczne w interesie pokoju powszechnego”.

Znane są również historyczne odpowiedzi Stalina na pytania dyrektora generalnego europejskiego oddziału agencji „International News Service” — Smitha, w których szef rządu radzieckiego oświadczył co następuje: „Rząd ZSRR mógłby — rzecz jasna — współpracować z rządami Stanów Zjednoczonych w zrealizowaniu przedsięwzięcia, że zmierzania do uregulowania paktu pokoju i prowadzą do stopniowego zbrojenia”.

Powyższe słowa wielkiego wodza Związku Radzieckiego określają cały kierunek radzieckiej polityki zagranicznej, która nie wzruszenia zdążyła do celów, oświadczających żywotnym interesom narodu radzieckiego i wszystkich miłujących pokój na świecie.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

Wydaje mi się, że fakty te najzupełniej wystarczają, aby wreszcie zamilkli oszczerzy ci wszyscy, którzy zawodowo zajmują się rzucaniem potwornych oszczerstw na Związek Radziecki, jego politykę zagraniczną, jego szczerotę i jego rzeczywiste dążenie do współpracy w interesie wszystkich miłujących pokój narodów.

stali generałowie hitlerowscy Halder, Guderian, Manteuffel i inni, przy czym armia ta będzie podporządkowana blokowi brytyjsko-amerykańskiemu. Już obecnie różne ugrupowania będące w istocie rzeczy wojenne w zachodnich sektorach Berlina ponad 450 tysięcy osób. Jednostki te noszą nazwę oddziałów politycznych, lecz w rzeczywistości stanowią regularną armię, wyposażoną w czołgi i artylerię.

Fakty te dowodzą niezbicie, że rządy USA, W. Brytanii i Francji, jak stwierdza praska deklaracja ministrów spraw zagranicznych 8 państw w sprawie decyzji nowojorskiej konferencji trzech mocarstw, dotyczącej remilitaryzacji Niemiec zachodnich — zerwały całkowicie

Nie wolno podkopywać fundamentów ONZ

Cóż ma robić w tych warunkach Organizacja Narodów Zjednoczonych?

Droga, na którą usiłują popchnąć Organizację Narodów Zjednoczonych przedstawiciele Stanów Zjednoczonych i Anglii, droga wciągania państw należących do ONZ do awantur wojennych jak to udaje się czasami, chociażby w sprawie koreańskiej — jest dla Organizacji Narodów Zjednoczonych drogą zgubną. Sprzeczne to jest z jej zasadami i Kartą.

Jest droga inna, a mianowicie droga udignienia spraw spornych na zasadzie równoprawności i wzajemnego poszanowania bez obawy i fałsu, odrzucając szczerze i uczciwie wszystkie plany wojenne, groźby i próby zastraszania partnerów swą potęgą zbrojną. Droga ta, droga międzynarodowych porozumień na zasadach i warunkach do przyjęcia dla obu stron.

Nie przysmakujemy oczu na trudności, które istnieją na drodze walki o pokój i utrwalenie pokojowej współpracy między narodami. Wiemy, że w podstawach trudności znajdują się także ważne okoliczności o których wspominałem, jak tendencje polityki zagranicznej niektórych państw, a w pierwszym rządzie polityki Stanów Zjednoczonych, które stoją na czele reakcyjnego ugrupowania poszczególnych krajów, polityki nie mającej nic wspólnego z zadaniami pokojowymi.

Władom powszechnie, że w walce o pokój olbrzymia rola może przypaść Organizacji Narodów Zjednoczonych, którą uważamy za ważne narzędzie pokoju. Rola ta może być przypaść, jeśli ONZ będzie dostatecznie silna, by móc przeciwstawić się tendencjom nie dającym się pogodzić z tendencjami pokoju i z polityką pokojową, jeśli ONZ będzie w stanie przeciwstawić się wszelkim planom awanturniczym i przez swą czyn na postawie te plany zwyciężyć.

Dlatego jednak jest rzeczą niezbędną, by Organizacja Narodów Zjednoczonych stała mocno na nogach, oraz by miała dostateczny autorytet i wpływ. ONZ nie będzie silna, jeśli będzie się podkopywała jej fundamenty, jeśli będzie się ją pozabawiała możliwości działania zgodnie z prawem, jakie stanowi dla niej napisane i jakim musi się ona kierować w swej działalności, ponieważ działając poza nawiąsem tego prawa ONZ nie może.

Każdy cios zadany ONZ jest ciosem zadany w sprawie pokoju

Coż więc można powiedzieć o polityce wobec samej ONZ jaką prowadzi się od miesięcy, a nawet od lat, polityce zmierzającej do pogwałcenia Karty i jej zasad, do podkopywania Karty i najbardziej odpowiedzialnego organu jakim jest Rada Bezpieczeństwa, polityce sprowadzającej się do niestusznych, bezprawnych i niesprawiedliwych uchwał podejmowanych jakby po to, by ujawnić demonstracyjnie całkowite lekceważenie przez pewne państwa zobowiązań międzynarodowych.

Brutalne gwałcenie Karty stało się w ONZ zjawiskiem powszechnym. Miało ono miejsce podczas dyskusji w Radzie Bezpieczeństwa nad sprawą agresji amerykańskiej w Korei i przy rozważaniu sprawy przedstawicielstwa Chińskiej Republiki Ludowej w ONZ i przy ostatniej dyskusji w Komisji Politycznej nad problemem tzw. wspólnej akcji na rzecz pokoju, w szczególności je

Niech mi będzie wolno przejść teraz bezpośrednio do naszych propozycji. Na samym początku obecnej sesji, na Zgromadzeniu Ogólnym, w dyskusji generalnej, gdy delegacja Związku Radzieckiego ogłosiła swe propozycje — niektóre delegacje wysunęły żądzy przeciwko deklaracji, złożonej przez delegację radziecką, a którą nazwaliśmy „Deklaracją w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz w sprawie utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów”. Delegacje te przyjęły powyższą naszą propozycję w zwykłym dla nich duchu wrogości wobec Związku Radzieckiego. I tym razem, podobnie jak na poprzednich sesjach w analogicznych wypadkach, usiłowały one zastąpić rozpatrywanie wysuniętego przez nas zagadnienia innym zagadnieniem. Można było oczekiwać, że podobna próba uczyniona zostanie również tutaj.

Usiłuje się wysunąć zamiast poruszonego przez nas zagadnienia kwestię tzw. „zaufania” i tzw. „gwarancji”. Mówi się, że nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń i paktów nieagresji, udaminację te wszystkie inne poczynienia zmierzające do usunięcia groźby wojny i zapewnienia bezpieczeństwa narodów.

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

Muszę przypomnieć, że Związek Radziecki co najmniej 25 lat temu spotkał się z takim samym zastrzeżeniem, z takim samym „warunkiem wstępnym” opracowania środków bezpieczeństwa zbiorowego, jaki wysuwany jest obecnie w tymże charakterze z okazji omawiania naszego projektu deklaracji. Kiedy po raz pierwszy wysunęliśmy nasze propozycje w sprawie zredukowania zbrojeń, w sprawie rozbrojenia — przedstawiciele Anglii i Francji, którzy — jak wiecie — odrzucali wtedy kierowniczą rolę w sprawach europejskich, jak również popierający

(Dokończenie ze str. 3)

Niestety, p. Bevin nie poszedł pod tym względem w ślady swego poprzednika. Jak nazywał on p. Hendersona, zachowując dotychczas wierność formule Paul Boncoura: Ale to jego "zecz. Moja rzeczą jest stwierdzenie, że mimo iż, upłynęło od tam wielu czasu, stanowisko Wielkiej Brytanii w tej kwestii nie uległo zmianie. Nawiązując do propozycji ZSRR w sprawie rakazu broni atomowej Bevin, zajmując stanowisko, o którym teraz mówię, oświadczył dosłownie w następujący: „Jeżeli będziemy rozpatrywali w pierwszej kolejności kwestię broni atomowej, uproszczą się niemiernie przedmiot

Juz przed trzema laty — 11 czerwca 1947 r. — Związek Radziecki przedstawił komisji do spraw energii atomowej dokument, w którym wprost stwierdzał, że należy zastosować określone środki kontroli i inspekcji i że w przeciwnym razie będzie dokonywać wszelkiej inspekcji, jaką postawoił przed sobą. Władze komisja do spraw energii atomowej. Dokonywać inspekcji przedsiębiorstw energii atomowej międzynarodowych organ kontroli, wg naszego projektu, będzie musiał wypełniać takie zadania:

Wszystko to wypisane jest czarno na białym w dokumencie noszącym datę 11 czerwca 1947 roku. Co więcej — w tymże dokumencie udzielono odpowiedzi na pytanie, co należy czynić w wypadkach ewentualnego pogwałcenia tej konwencji, a zatem jak należy przeciwko temu walczyć. Odpowiedź Związku Radzieckiego na to pytanie głosi: „Inspekcja, działająca pod kierownictwem międzynarodowo-

reszają na oczywiście najbardziej - można będzie stwierdzić, że powiedzenie „otworzyć wszystkie drzwi i okna, podjąć wszelkie środki, aby zapobiec załужe i pozwolić im, aby patrzono przez te drzwi i okna” oznacza w zastosowaniu do problemu zakażonych broni atomowej zorganizowanie międzynarodowej kontroli, która mogłaby patrzeć, wysłuchać, stwierdzać namacalnie wydawać dyrektywy w dziedzinie wykonania tego zakazu, i tak jakby być może kiedyś proklamować będziemy tutaj solidarność w stosunku do bomby atomowej. Chciałbym temu wie-

I to było wyraźnie powiedzia-
e w naszych dokumentach. Je-
eli są jakiegokolwiek podeirze-

Ciechomby dodać, że w dokumentach tych podkreślono, iż międzynarodowy organ kontroli posiadać będzie prawo:

- a) wstępu do wszystkich przedziobierstw, których zadaniem jest wydobycie, produkcja i magazynowanie atomowego surowca i materiałów oraz eksploatacja energii atomowej;
- b) zapoznania się na terenie przedziobierstw, produkujących energię atomową, z operacjami produkcyjnymi – w zakresie koniecznym dla wykonania kontroli nad wykorzystaniem energii atomowej i materiałów atomowych;

Tymczasem radziecki plan kontroli międzynarodowej, którego centralnym punktem jest

Zaczę podczas ubiegłej sesji i przetrzasaliśmy takich dokumentów, jak pismo Komisji do spraw energii atomowej OEA, dokumentów, w których była mowa o tym, że plan tzw. kontroli międzynarodowej, opracowany przez komisję Achesona, Barucha i Lilienthala, nie byłby dla nas na celu powstrzymania kresu produkcji broni atomowej? Co się wtedy konkretnie, jaka ma być ustanowiona według planu amerykańskiego, w zastosowaniu systemu w. etapów czy stadiów — wszystko to pamiętać i znać — to, jak mówi tenże prof. Bernal, kontrola taka może jedynie zredukować w rzeczywistości projekt powojenny wykorzystania energii atomowej, zwłaszcza w odniesieniu do tych państw, które potrzebują energii atomowej dla osiągnięcia tych powojennych celów gospodarczych i przemysłowych, jak np. Związek Radziecki; nie po-

Pan Bevin próbował nawet i-
nizować z tego powodu, o-
dładczać. że, jeśli propozycja
zostanie przyjęta, będzie się
dawało, iż „rozmowy o pe-
cach pokojowych i kampa-
na na rzecz pokoju stanowi-
w istocie rzeczy swego ro-
aju barierę propagandową
osłabienia ofiary przed do-
naniem napaszczy. Co wypad-
e, jeżeli rozszyfrujemy to ro-
mowanie pana Bevin'a? Wy-
dnie to, że Związek Radziec-

Pan Blackburn rozumie co oznacza dla losów ludzkości zastosowanie bomby atomowej — zwłaszcza wtedy, gdy broń tę trzyma w swym ręku nie tylko jedna strona, lecz i przeciwnicy.

niom położenia kresu broni atomowej, lub przynajmniej deklaratowania ogólnej, zdecydowanej woli wprowadzenia zakazu używania broni atomowej i groźbą uznania za zbrodniczą wojennego rządu, który pierwszy ośmielił się zastosować tę broń.

[illegible]

dyby nasi szanowni krytycy
nie mieli przeczytać choćby ar-
tułu korespondenta Salisbury
„New York Times” z Mo-
skwy, opisujący olbrzymi roz-
miar budownictwa cywilnego
w Moskwie i w ZSRR, gdzie
budowane są gigantyczne elek-

W każdym razie jest faktem, że w krajach tego bloku, niezależnie od tego, że niektóre z nich osiągnęły bardzo poważny poziom potencjału wojennego, jak to wynika z danych przytoczonych we wzmiankowanym artykule, odbywa się dalszy wściekły wyścig zbrojeń i że

Jeśli chodzi o stosunek kół
rządzących USA do rozwiązania
problemu atomowego, o czym

Stany Zjednoczone nie interesują się sprawą wykorzystywania energii atomowej w celach pokojowych. W ciekawym artykule pt. „Atom dla wojny, czy dla pokoju?” prof. Bernal

Narody całego świata d broni atom

Zgromadzenie Ogólne ogłasza so
dnocześnie, że „rząd, który dn
erwszy użyje przeciwko jakieś uw
ukolwiek krajowi broni ato- ne
owej lub innego środka ma-

Wszystkie wysięgi zbrojeń. Wiele miarodajnych działaczy politycznych USA otwarcie oświadcza, jak to uczynił np. wiceprezydent USA Barkley, że Stany Zjednoczone powinny utrzymywać siły zbrojne na całym świecie i że Stany Zjednoczone nie przestaną zakończaniem zimnej wojny być może będą musiały okupować jeszcze pewne kraje".

kańskiej polityki zagranicznej, odczytanie to wyjaśnia także, że plan Barucha — Litwenta — nie jest „zgodny” z interesami odrośniętymi z gospodarczymi rozwojem ekonomicznym poszczególnych krajów. W tym tkwi m. in. źródło różnic między celami Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w zagadnieniu atomowym. Propozycja przekazania zagadki atomowych na konferencję międzynarodową, z której kontrola stanowiłaby jedną z głównych przesładek do osiągnięcia porozumienia w sprawie kontroli międzynarodowej, w sprawie zakaz wykorzystywania energii atomowej w celach wojennych.

nie, delegacja radziecka proponuje przyjęcie i uchwalenie deklaracji, która głosi:

**Domagają się zakazu
nowej**

Pismo to zawiera protest prze
wko użyciu bomby atomowej.
Wśród osób, któr podpisały
pismo znajdują się wybitni

szące, że komentarze do tego niebego oświadczenia są jedne.

Wolno przechodzić do porządku dziennego nad takimi oświadczeniami, jak oświadczenie członka parlamentu angielskiego White'a, który zażądał złożenia raz na zawsze kresu publicznej gadaninie o zakazie używania atomowej"; jak oświadczenie b. ministra obrony USA

ni, jak oświadczenie prze-
znaczonego zjednoczonej gru-
szewów sztabów — generała
ndley'a, który w swych wy-
pieniach publicznych pozwa-
sobie systematycznie na-
czeczcie kłamstwa pod adre-
n Związku Radzieckiego,
żegając do wzmoczenia zbro-
ni do przygotowania nowej
iny.

ząd radziecki uważa, że nie-
anna propaganda na rzecz
noś

projekt naszej deklaracji wy-
odzi z założenia, że koniec
jest utrwalenie pokoju, przy
m uwzględnia szczególną od-
powiedzialność stałych człon-
w Rady Bezpieczeństwa, głów-
odpowiedzialna i odpowiedzial-
wszystkich członków naszej Or-
gанизacji, albowiem jedno po-
e w nierzeczywistym zwiaz-
z drugim. Deklaracja nasza
ponuje, by Ogólne Zgroma-
dzenie zwróciło się do wymie-
nionych 5 mocarstw i wyraziło
życzenie, aby jednoczoście
we wysiłki pokojowe i za-
wały pomiędzy sobą pakt, ma-
na celu utrwalenie pokoju

to istotnie pragnie pokoju,
nie może pogodzić się z tym
niebnym stanem rzeczy.

związku z tym nie mogę
inaczej przemówienia, jakie
zostali Dulles w Nowym Jor-
ku 16 maja 1955 r. w "Oswi-
ational House" Dulles oświad-
czając: "Nie trzeba nam już
zdecydować o przynależności
do, zajmujących się tylko
innych, komitetów, badających
wyniki przeszkodami na dro-
dę akcji". Jest to bezpo-
średnio aluzja do Organizacji
Państw Zjednoczonych. Wy-
stąpił wprost z tego oświad-
czając ONZ przeskazując Du-
la i jego zwolennikom dzia-
wać w tym kierunku, o którym
przysięgał mówić: w kie-
unku uregulowania agren-
cji polityki zagranicznej

to gdzie kierują się spojrze
tego „miłującego pokój“
wieka, którego ktoś scharak-
tował tutaj, jako „najpokor-
szego chrześcijanina“.

dzas naszych ubiegłych, wymieniłszy już niektórych podlegaczy do nowej wojny w tej dziedzinie takich, jak rehill, który dotychczas nie z wygraną; jak Vansit, który również dotychczas daje za wygraną, kontynuując swą rozkładową robotę na polu propagowania obrazu, strasząc, malując obraz wszelkich możliwych okropności, które przygotowują się rzekomo gdzieś za żyzną kurtyzną; jakkolwiek nie ma, wcale nowej kurtyzny, podobnie jak ma wszystkich tych okropności.

ym zadaniem ONZ
różniły o tym w ubiegłym
roku, mówimy również dzisiaj,
nagalała tego bowiem żywot-
ne interesy całej ludzkości. Nie
potrzebny, panie przewodni-
co i panowie delegaci, pod-
dać całej wyjątkowej donio-
słości tej propozycji. Przecież
propozycji zadaboby stanow-
czo wszystkim agresy-
wnym, wszystkim pla-
podlegaćy do nowej woj-
przyczyniłoby się w ogrom-
nym stopniu do utrwalenia po-
dobieństwa narodów.
tego właśnie delegacja
Radzieckiego wyzwa-
nie delegacji

Z ŻYCIA PARTII

Egzekutywa organizacji partyjnej
czy dodatek do dyrekcji?

W początkach r. b. organizacja partyjna przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Mięsnego podjęła zdrową inicjatywę: spowodować regularne zwolnienie działających narad zawodowych pracowników Centralnego Zarządu.

Wszystko przewidziano: i stworzenie specjalnej komisji związkowej, która by się zajęła konkretyzowaniem wniosków, wyłożonych przez narady i opiekę ze strony organizacji partyjnej, która miała czuwać nad wprowadzeniem w życie tych wniosków.

Zobaczmy, jak organizacja partyjna zabiera się do realizacji swych własnych postanowień.

*

W lutym odbyło się dziesięć narad różnych działów. W marcu — już tylko jedna narada — w dziale produkcji. W kwietniu odbyła się również tylko jedna narada. I tym razem w dziale produkcji. Obecny na naradzie sekretarz organizacji partyjnej tow. Sikorski oznajmił, że „wniosków z poprzednich narad nie zdołano rozpatrzyć, gdyż protokoły otrzymano zbyt późno”. Wystąpienie niezbyt zachęcające do dalszych wysiłków. Więcej już narad nie było.

Postawiona samej sobie komisji związku zawodowego postępowo 11 protokołów narad wytwórczych, zawierających wiele głosów rzeczowej, umotywowanej krytyki — i odłożyła je do teki.

*

O czym sygnalizowali pracownicy CZPMs na naradach? Mówili o nieprzeznaczonych, nonsensownych nieraz posunięciach różnych działów CZPMs, o opóźnieniach w planowaniu, o spóźnionych, nie zawsze zgodnych z rzeczywistością sprawozdaniach. Mówili o braku kontaktów z terenem, o tym, że przejmowanie nowych zakładów odbywa się na chybkę, bez należytego przygotowania przeszkolonego personelu.

Mówili o długich wędrowkach korespondencji i interesantów od jednego do drugiego działu CZPMs i o tym, że nie można się doprosić o zamki do szaf i biurów, że pracownikom zaopatrzenia trudno się przeprowadzanie telefonicznych rozmów zamieszanych na skutek złego zrozumienia oszczędności. Ze zdziwieniem również pytali dlaczego w lutym 1950 r. najgłębiej sprawozdanie o wykonaniu planu oszczędnościowego dotyczyło I kwartału 1949 r. itd. itd.

Wszystkie te głosy krytyki zostały widać uznane przez organizację partyjną i radę zakładową za nie dość ważne. Zdaniem towarzyszy z egzekutywy partyjnej reorganizacji aparatu CZPMs, miała automatycznie sama przez się położyć kres „pewnego rodzaju chaosowi” panującemu w Centralnym Zarządzie.

*

Reorganizacja rozpoczęła w lipcu ma się już ku końcowi. A życie wykazuje, że zlekceważone przez organizację partyjną i radę zakładową krytyczne uwagi, które padły ze strony pracowników Centralnego Zarządu na naradach zawodowych, nie nie straciły ze swej aktualności.

Sięgnijmy dla przykładu do protokołu narady zawodowej pracowników finansowo-księgowych z dn. 21.II r. b.

Oto jeden z sygnałów: produkuje się różne asortymenty bez akceptacji Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, na skutek czego nie można na nie wyznaczyć ceny. Towar długo czeka na cenę i grozi mu zepsucie.

Artykuł, który ukazał się 6 ub. m. w „Trybunie Ludu” sygnalizujący wypadek pusca się we Wrocławiu zjeżdżających na cenę konserw, dowodzi, że nie się od lutego pod tym względem nie zmieniło. Należy podkreślić, że egzekutywa organizacji partyjnej CZPMs nie o-mawiała na swym zebraniu skan dalu wrocławskiego, ani sposobów uniknięcia tego rodzaju wypadków na przyszłość.

Narada pracowników dyrekcyjno-ekonomicznej z dn. 3.II r. b. wskazywała na fakty, świadczące o złej koordynacji pracy między poszczególnymi działami. W ten sposób krzyżują się niejednokrotnie sprzeczne ze sobą zarządzenia poszczególnych działów.

A teraz? Oto przykład: Nowosolskie Zakłady produkcyjne należały dotąd do ekspozytury CZPMs we Wrocławiu. Pełnomocnik CZPMs do spraw organizacyjnych wydał polecenie podporządkowania zakładów nowosolskich zakładom zielonogórskim, zależnym od ekspozytury w Poznaniu.

Wyznacza się komisję, do Zakładów Nowosolskich zjeżdżają się pracownicy z Wrocławia i z Poznania, by przekazać księgowości Zakładów Nowosolskich zakładom zielonogórskim. Niepotrzebnie jednak przyjechali. Stracili tylko czas i pieniądze. W miarę zbiegów bowiem dział księgowości CZPMs, z którym dział organizacyjny tegoż CZPMs nie porozumiewał się, wysłał ze swej strony zarządzenie, by księgowość zakł. nowosolskich była prowadzona oddzielnie.

Zajrzyjmy teraz do protokołu narady pracowników dyr. produkcji z dn. 3.II r. b.

Alarmujący sygnał: okresowe plany produkcji są niejednokrotnie niedostarczane przetworom, dopiero pod koniec okresu produkcyjnego.

A dzisiaj? „Warszawskie Zakłady Mięsne otrzymują na ogół plany przetworstwa dopiero w połowie miesiąca — twierdzi sekretarz organizacji podstawowej Zakładów — tow. Freindorf. I to jest niejednokrotnie główną przyczyną niewykonania planu przez nasze zakłady”.

Można by jeszcze mnożyć fakty, które wskazują, że jeśli chodzi o przebieg biurokracji, nieudolności i niedbalstwa, niewiele zmieniło się od początku r. b. w CZPMs.

*

Uchwała Biura Organizacyjnego CZPMs w sprawie pracy organizacji partyjnych w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego zaleca organizacjom partyjnym w ministerstwach, urzędach i instytucjach czuwać nad regularnym zwolnianiem przez związek zawodowy narad zawodowych, podkreślając, że jednym z podstawowych warunków

pracy nad doskonaleniem form i metod działania placówek jest wciągnięcie do niej ogółu pracowników.

W CZPMs narady zawodowe zostały utracone natychmiast po ich wprowadzeniu. Mimo przyjeżdżania na zebrania organizacji podstawowej pod koniec lipca uchwały — nie zostały one wzięte w uwagę.

Czym należy tłumaczyć fakt, że organizacja partyjna w CZPMs nie zamiast przedstawić dyrekcji krytyczne sygnały i wnioski pracowników — dopuściła do tego, by rada zakładowa schowała je pod kocem, a następnie w ogóle zrezygnowała z praktyki narad zawodowych, stanowiących jedno z najbardziej skutecznych narzędzi w walce o ulepszenie, uproszczenie i zbliżenie do ludności aparatu instytucji gospodarczej?

Atmosfera na zebraniu egzekutywy — jak stwierdza obecnie sami towarzysze z CZPMs, mało się różniła od atmosfery zebrania administracji. Członkowie egzekutywy zapominali, że obradują jako instancja partyjna, która ponosi odpowiedzialność za pracę aparatu instytucji. Kierunek pracy egzekutywy partyjnej nadawała „hierarchia służbowa”.

Nie dziwne, że w takiej atmosferze nie tylko nie uwzględniano głosów oddolnej krytyki, ale zrodził się nawet bzdurny, oportunistyczny wniosek o przekazaniu dyrekcji spraw organizacyjnych i kierowania naradami wytwórczym.

Nie bez wpływu prawdopodobnie na ten stan rzeczy był sam skład egzekutywy partyjnej, gdzie obok nazwiska dyrektora naczelnego widniały nazwiska kierownika personalnego, kierownika działu ochrony rynku, kierownika sekcji pracy i placu, kierownika adm. — gospodarczego, kierownika warsztatów, i jednej, jedynej urzędniczki — księgowej tow. Kacalówny.

*

W uchwale Biura Organizacyjnego CZPMs czytamy:

„Organizacja partyjna w MHV obowiązująca jest najbardziej dotychczas wykonywać i walczyć o codzienną pracę aparatu i ministerstwa wszelkie konkretne przejawy nadużyć, biurokracji, rutyny, niedostępnego, braku poczucia odpowiedzialności i sygnalizować o tym kierownictwu ministerstwa oraz Komitetowi Centralnemu PZPR. Wniknąć we wszystkie szczegóły pracy swego ministerstwa, interesować się w jaki sposób zatwierdzana jest pocztą wysyłana w teren, czy nie ma zwłok w odpowiadaniu na listy, troszczyć się o odpowiednią przechowywanie dokumentów; interesować się by nie było przerostów administracyjnych i marnotrawstwa, by aparat dobrze i sprawnie, a jednocześnie oszczędnie wykonywał stojące przed nim zadanie”.

Uchwała ta dotyczy również organizacji partyjnej w CZPMs. Ale organizacja partyjna w CZPMs nie będzie mogła odgrywać swej istotnej roli dopóki, dopóki jej egzekutywa nie przestanie traktować samej siebie, jako niewiele znaczącego dodatku do dyrekcji.

MARIA ARASIMOWICZ

Berlin, w październiku

Komunikat konferencji w Pradze wywołał w Niemczech wielkie wrażenie. Szerokie masy społeczeństwa niemieckiego zdają sobie sprawę ze znaczenia uchwały praskiej dla wzmocnienia walki o zjednoczenie Niemiec i utrwalenie pokoju. Uchwały praskie nabierają szczególnego znaczenia w obliczu przyspieszonej remilitaryzacji Trizoni, w obliczu podwyżki podatków, przeznaczonych na zbrojenia. W chwili bowiem, kiedy ogłoszona została deklaracja praska — minister gospodarki marionetkowego rządu w Bonn — prof. Erhardt — rzucił za chodnim Niemcom na dorocznym kongresie partii Adenauera CDU w Goslar stare hasło Goeringa: „armaty zamiast masła”.

Wydatne wzmocnienie
frontu pokoju

Społeczeństwo Niemieckiej Republiki Demokratycznej przy jego komunikat konferencji w Pradze jako dalszą wielką pomoc państw obozu pokoju w walce przeciw odziedziczonemu wojennemu. Nastroje mas znalazły wyraz zarówno w licznych rezolucjach i uchwałach fabrycznych, jak i w demokratycznej prasie niemieckiej.

Wspomnieć tu należy przede wszystkim uchwałę, jaką w imieniu 700 tysięcy swoich członków powołał Związek Metalowców. Uchwała ta, zobowiązująca metalowców do przeciwstawienia się wszelkim możliwym środkami remilitaryzacji Trizoni.

Rośnie wielka fabryka samochodów
osobowych na Żeraniu

Wywiad z naczelnym dyrektorem fabryki

tow. inż. Nowotnym

(f) Naczelnym dyrektorem fabryki samochodów osobowych na Żeraniu, tow. inż. Nowotny, w rozmowie z redaktorem gospodarczym PAP, w następujący sposób ocenił obecny stan pracy.

W nieznanym dla krajów kapitalistycznych tempie powstaje fabryka — gigant, jedna z największych inwestycji Planu 6-letniego. Poważnym czynnikiem w szybkim uruchomieniu fabryki jest socjalistyczny stosunek do pracy całej załogi robotniczej i personelu technicznego oraz pomoc specjalistów Związku Radzieckiego przy opracowywaniu planów budowy i urządzeń. Dzięki współwłaściwości i rozwojowi ruchu racjonalizatorskiego, zastosowano przy budowie wiele nowych metod, skracających znacznie czas pracy i przynoszących poważne o-

Aktywizacja ogni terenowych ZSCh
w planowym skupie zboża

Ostatnio odbyła się w Warszawie narada prezesów i kierowników organizacyjnych wojewódzkich zarządów Związku Samopomocy Chłopskiej.

Coraz żywsza praca Związku Samopomocy Chłopskiej, jako masowej organizacji pracujących chłopów znacznie ułatwiającej malorolnym i średniorolnym chłopom prowadzenie skutecznej walki z bogaczami i spekulantami wiejskimi, którzy pod różnymi pozorami uchylają się od obywatelskiego obowiązku sprzedaży nadwyżek zbożowych gminnym spółdzielcom.

Działacze samopomocy na licznych przykładach wykazali

nie — wzywa zarazem do pogłębienia przyjaźni narodu niemieckiego ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, jedynymi państwami, których polityka zgodna jest z interesami narodu niemieckiego. Metalowcy niemieccy — mówi rezolucja — zacieśnia również współpracę z francuskimi kolegami, wzięć walki przeciw planowi Schumana.

Robotnicy wielkiej fabryki chemicznej „Leuna”, zatrudniani, więcej niż 28 tysięcy ludzi, stwierdzają w rezolucji: „Uchwały Konferencji Praskiej są dalszym wydatnym wzmocnieniem światowego frontu pokoju. Podczas gdy konferencja w Nowym Jorku ma na celu przygotowanie wojny, postanowienie praskie wskazują drogę do pokojowej odbudowy dla wszystkich narodów”. Robotnicy „Leuna” zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, aby mogły zostać urzeczywistnione postanowienia konferencji w Pradze.

Robotnicy fabryki włókienniczej „Textila” w Dreźnie stwierdzają w uchwałach rezolucji, że nie będą bezczynnie przyglądać się rozwojowi wojny w zachodnich Niemczech. Robotnicy domagają się podjęcia rozmów w sprawie zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, który sabotowany jest dotąd przez zachodnie mocarstwa.

W rezolucji włókienniczy z Lipska czytamy: „Mamy prawo do traktatu pokojowego i prawo do jednolitego Niemiec. Pomoc, jaką dają nam uchwały praskie, jest poważnym interesem wszystkich narodów europejskich, w szczególności. Wzorem dla całej załogi są tacy robotnicy, jak blacharz tow. Chrusciński, tokarz tow. Turowski, szlifierz tow. Krawczyk, majster cieśli tow. Bugalski i wielu innych. Towarzystwa Chrusciński, Krawczyk i Turowski postanowili w Czerwcu Październikiem wykonywać normy miesięcznie w 150 proc.

Stan budowy

Do chwili obecnej wybudowano już dwie olbrzymie hale montażowe. Gotowy jest również wielki tunel do wypalania węgla samochodowego, pozostałe jeszcze pokryć go betonem. Doprowadzona została również z Warszawy do fabryki pętla autostrady Stalingradzka. W wy-

budowanych już halach robotnicy instalują pierwsze urządzenia montażowe, jak automaty transportery i konwojery, albowiem zarówno produkcja jak i montaż w nowej fabryce odbywać się będą systemem taśmowym. Na tym odcinku występujemy w szerokiej mierze doświadczenia Związku Radzieckiego.

Zbliżający się okres zimowy będzie również wykorzystany dla prac przygotowawczych do robót, które we wzmocnionym tempie prowadzone będą na wiosnę.

Jedną z wybudowanych już hal zostanie pokryta, wykończona w betonie i oszklona. Będzie się w niej zimą nie tylko prowadzić roboty instalacyjne, lecz również prefabrykować masowo elementy potrzebne dla dalszych robót budowlanych. W drugiej z hal rozbudowanej zostaną warsztaty mechaniczne.

Kadry dla fabryki

Poza stałym przypływem wyszkolonych robotników przystępuje się do dokształcania młodzieży, aby zapewnić fabryce dostateczną ilość fachowców. Fabryka objęta Gimnazjum i Technikum Mechaniczne dla Młodzieży oraz dwie uczelnie wieczorowe dla dorosłych, których programy zostaną przekształcone odpowiednio do potrzeb zakładu.

W zakończonym wywiadzie dyrektor Nowotny podkreślił, że niewątpliwie zapał wszystkich pracowników pozwoli na stworzenie w przyszłym roku warunków dla rozpoczęcia produkcji samochodów osobowych.

M. Podkowiński

do walki narodu niemieckiego o realizację hasła Frontu Narodowego.

Jedyna droga

Podobne rezolucje napływają do Berlina z całego terenu Republiki. Świadczy o tym wywołanie o słuszności pobudek, jakie kierowały uczestnikami konferencji w Pradze przy podejmowaniu historycznej uchwały, która podpisana została również przez ministra spraw zagranicznych rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Fakt ten szczególnie podkreśla organ centralny SED „Neues Deutschland” pisać: „Po zwycięstwie po wojnie reprezentowany był w Pradze rząd niemiecki, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jako równoprawny partner na międzynarodowych obradach, co jest dalszym dowodem uznania Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej dla demokratycznego i pokojowego frontu niemieckiego”.

W komentarzu pt. „Jedyna droga do pokoju”, „Tägliche Rundschau” podkreśla, że „Praskie postanowienia nie ograniczają się tylko do zdemaskowania polityki wojennej Waszyngtonu. Zawierają one szereg zasadniczych i pozytywnych propozycji na przyszłość... Prace realizowane odsunęły od nas groźbę wojny i spowodowały gospodarczy i kulturalny rozkwit całej Europy. Postanowienia praskie odpowiadają więc żywotnym interesom wszystkich narodów europejskich, w szczególności. Wzorem dla całej załogi są tacy robotnicy, jak blacharz tow. Chrusciński, tokarz tow. Turowski, szlifierz tow. Krawczyk, majster cieśli tow. Bugalski i wielu innych. Towarzystwa Chrusciński, Krawczyk i Turowski postanowili w Czerwcu Październikiem wykonywać normy miesięcznie w 150 proc.

Wskazują one bowiem drogę do pokoju w Europie — jedynie słuszną drogę”.

Gazeta „Berliner Zeitung”, zajmując stanowisko w sprawie komunikatu praskiego, przypomina ostatnie dzieje remilitaryzacji w Trizonii oraz bezczelne wypowiedzi niemieckich renegeatów w sprawie „ofensywny obrony Niemiec”, za którą kryje się Wall Street-owska koncepcja krucjaty przeciwko wschodowi. „A ktoż — pyta dziennik — może przeszkodzić Niemcom przed wkroczeniem na drogę pokoju, jeśli naród niemiecki zdecydowanie wybierze pokój?”

Wiara w pomoc wielkiego obozu pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki, brzmi we wszystkich głosach prasy i rezolucjach robotniczych w związku z komunikatem ministrów spraw zagranicznych w Pradze.

Niepokój w „bonnskim” obozie

Zupełnie inaczej ustosunkowały się do deklaracji praskiej czynniki rządzące w Bonn. Bezczelne i pełne nienawiści do pokoju wypowiedzi Adenauera i jego SPD-owskich wspólników świadczą o tym, jak potężnym ciosem dla neohitlerowskich byłby konstruktywne uchwały praskie. Podobnie jak we Francji, pod naciskiem opinii publicznej socjaldemokraci musieli przywdziać maskę rzekomej opozycji wobec remilitaryzacji Trizoni, tak i w Niemczech zachodnich schumiacherowskie próby w kłamliwym frazesami ukryć swoje zgody na odbudowę Wehrmachtu. Ale rzeczywisty opór szereżników mas społeczeństwa zachodnio-niemieckiego przeciwko planom przekształcenia Niemców w mięso armatnie, a Niemiec w pole bitwy — przybrał na sile po ogłoszeniu deklaracji praskiej.

Mimo nacisku ze strony anglosaskich okupantów na kontro-

RADIO

PIĄTEK 17 PAŹDZIERNIKA

Program na fall 1322 m.

5.10 Początek audycji, 5.15 Sygnał czasu, 5.15 Streszczenie wiadomości porannych, 5.20 Koncert dla świata pracy, 6.00 Program dnia, 6.05 Muzyka, 6.10 Wschodnia Radiowa, 6.30 Dzień dobry, 6.45 Polska prasa, 6.50 Gimnastyka, 7.00 Muzyka, 8.00 Streszczenie dziennika porannego, 8.05 Koncert, 8.55 Audycja szkolna dla klas V-VII, 9.15 Wianki orkiestrowe, 9.50 Audycja dla dzieci, 10.10 Audycja dla przedświadczeń, 10.15 Audycja dla młodzieży, 10.20 Dzień dobry, 10.30 Informacje, 10.35 Audycja szkolna dla klas I-II, 11.15 koncert, solistów, 11.30 „Głos młodych”, 11.35 Sygnał czasu, 11.40 Dzień dobry, 11.45 Wianki orkiestrowe, 12.15 Audycja dla przedświadczeń, 12.20 Dzień dobry, 12.30 Informacje, 12.35 Audycja szkolna dla klas V-VII, 12.45 Wianki orkiestrowe, 12.50 Audycja dla przedświadczeń, 13.00 Audycja dla młodzieży, 13.05 Audycja dla przedświadczeń, 13.10 Audycja dla młodzieży, 13.15 Audycja dla przedświadczeń, 13.20 Dzień dobry, 13.30 Informacje, 13.35 Audycja szkolna dla klas V-VII, 13.45 Wianki orkiestrowe, 13.50 Audycja dla przedświadczeń, 14.00 Audycja dla młodzieży, 14.05 Audycja dla przedświadczeń, 14.10 Audycja dla młodzieży, 14.15 Audycja dla przedświadczeń, 14.20 Audycja dla młodzieży, 14.25 Audycja dla przedświadczeń, 14.30 Audycja dla młodzieży, 14.35 Audycja dla przedświadczeń, 14.40 Audycja dla młodzieży, 14.45 Audycja dla przedświadczeń, 14.50 Audycja dla młodzieży, 14.55 Audycja dla przedświadczeń, 15.00 Audycja dla młodzieży, 15.05 Audycja dla przedświadczeń, 15.10 Audycja dla młodzieży, 15.15 Audycja dla przedświadczeń, 15.20 Audycja dla młodzieży, 15.25 Audycja dla przedświadczeń, 15.30 Audycja dla młodzieży, 15.35 Audycja dla przedświadczeń, 15.40 Audycja dla młodzieży, 15.45 Audycja dla przedświadczeń, 15.50 Audycja dla młodzieży, 15.55 Audycja dla przedświadczeń, 16.00 Audycja dla młodzieży, 16.05 Audycja dla przedświadczeń, 16.10 Audycja dla młodzieży, 16.15 Audycja dla przedświadczeń, 16.20 Audycja dla młodzieży, 16.25 Audycja dla przedświadczeń, 16.30 Audycja dla młodzieży, 16.35 Audycja dla przedświadczeń, 16.40 Audycja dla młodzieży, 16.45 Audycja dla przedświadczeń, 16.50 Audycja dla młodzieży, 16.55 Audycja dla przedświadczeń, 17.00 Audycja dla młodzieży, 17.05 Audycja dla przedświadczeń, 17.10 Audycja dla młodzieży, 17.15 Audycja dla przedświadczeń, 17.20 Audycja dla młodzieży, 17.25 Audycja dla przedświadczeń, 17.30 Audycja dla młodzieży, 17.35 Audycja dla przedświadczeń, 17.40 Audycja dla młodzieży, 17.45 Audycja dla przedświadczeń, 17.50 Audycja dla młodzieży, 17.55 Audycja dla przedświadczeń, 18.00 Audycja dla młodzieży, 18.05 Audycja dla przedświadczeń, 18.10 Audycja dla młodzieży, 18.15 Audycja dla przedświadczeń, 18.20 Audycja dla młodzieży, 18.25 Audycja dla przedświadczeń, 18.30 Audycja dla młodzieży, 18.35 Audycja dla przedświadczeń, 18.40 Audycja dla młodzieży, 18.45 Audycja dla przedświadczeń, 18.50 Audycja dla młodzieży, 18.55 Audycja dla przedświadczeń, 19.00 Audycja dla młodzieży, 19.05 Audycja dla przedświadczeń, 19.10 Audycja dla młodzieży, 19.15 Audycja dla przedświadczeń, 19.20 Audycja dla młodzieży, 19.25 Audycja dla przedświadczeń, 19.30 Audycja dla młodzieży, 19.35 Audycja dla przedświadczeń, 19.40 Audycja dla młodzieży, 19.45 Audycja dla przedświadczeń, 19.50 Audycja dla młodzieży, 19.55 Audycja dla przedświadczeń, 20.00 Audycja dla młodzieży, 20.05 Audycja dla przedświadczeń, 20.10 Audycja dla młodzieży, 20.15 Audycja dla przedświadczeń, 20.20 Audycja dla młodzieży, 20.25 Audycja dla przedświadczeń, 20.30 Audycja dla młodzieży, 20.35 Audycja dla przedświadczeń, 20.40 Audycja dla młodzieży, 20.45 Audycja dla przedświadczeń, 20.50 Audycja dla młodzieży, 20.55 Audycja dla przedświadczeń, 21.00 Audycja dla młodzieży, 21.05 Audycja dla przedświadczeń, 21.10 Audycja dla młodzieży, 21.15 Audycja dla przedświadczeń, 21.20 Audycja dla młodzieży, 21.25 Audycja dla przedświadczeń, 21.30 Audycja dla młodzieży, 21.35 Audycja dla przedświadczeń, 21.40 Audycja dla młodzieży, 21.45 Audycja dla przedświadczeń, 21.50 Audycja dla młodzieży, 21.55 Audycja dla przedświadczeń, 22.00 Audycja dla młodzieży, 22.05 Audycja dla przedświadczeń, 22.10 Audycja dla młodzieży, 22.15 Audycja dla przedświadczeń, 22.20 Audycja dla młodzieży, 22.25 Audycja dla przedświadczeń, 22.30 Audycja dla młodzieży, 22.35 Audycja dla przedświadczeń, 22.40 Audycja dla młodzieży, 22.45 Audycja dla przedświadczeń, 22.50 Audycja dla młodzieży, 22.55 Audycja dla przedświadczeń, 23.00 Audycja dla młodzieży, 23.05 Audycja dla przedświadczeń, 23.10 Audycja dla młodzieży, 23.15 Audycja dla przedświadczeń, 23.20 Audycja dla młodzieży, 23.25 Audycja dla przedświadczeń, 23.30 Audycja dla młodzieży, 23.35 Audycja dla przedświadczeń, 23.40 Audycja dla młodzieży, 23.45 Audycja dla przedświadczeń, 23.50 Audycja dla młodzieży, 23.55 Audycja dla przedświadczeń, 24.00 Audycja dla młodzieży, 24.05 Audycja dla przedświadczeń, 24.10 Audycja dla młodzieży, 24.15 Audycja dla przedświadczeń, 24.20 Audycja dla młodzieży, 24.25 Audycja dla przedświadczeń, 24.30 Audycja dla młodzieży, 24.35 Audycja dla przedświadczeń, 24.40 Audycja dla młodzieży, 24.45 Audycja dla przedświadczeń, 24.50 Audycja dla młodzieży, 24.55 Audycja dla przedświadczeń, 25.00 Audycja dla młodzieży, 25.05 Audycja dla przedświadczeń, 25.10 Audycja dla młodzieży, 25.15 Audycja dla przedświadczeń, 25.20 Audycja dla młodzieży, 25.25 Audycja dla przedświadczeń, 25.30 Audycja dla młodzieży, 25.35 Audycja dla przedświadczeń, 25.40 Audycja dla młodzieży, 25.45 Audycja dla przedświadczeń, 25.50 Audycja dla młodzieży, 25.55 Audycja dla przedświadczeń, 26.00 Audycja dla młodzieży, 26.05 Audycja dla przedświadczeń, 26.10 Audycja dla młodzieży, 26.15 Audycja dla przedświadczeń, 26.20 Audycja dla młodzieży, 26.25 Audycja dla przedświadczeń, 26.30 Audycja dla młodzieży, 26.35 Audycja dla przedświadczeń, 26.40 Audycja dla młodzieży, 26.45 Audycja dla przedświadczeń, 26.50 Audycja dla młodzieży, 26.55 Audycja dla przedświadczeń, 27.00 Audycja dla młodzieży, 27.05 Audycja dla przedświadczeń, 27.10 Audycja dla młodzieży, 27.15 Audycja dla przedświadczeń, 27.20 Audycja dla młodzieży, 27.25 Audycja dla przedświadczeń, 27.30 Audycja dla młodzieży, 27.35 Audycja dla przedświadczeń, 27.40 Audycja dla młodzieży, 27.45 Audycja dla przedświadczeń, 27.50 Audycja dla młodzieży, 27.55 Audycja dla przedświadczeń, 28.00 Audycja dla młodzieży, 28.05 Audycja dla przedświadczeń, 28.10 Audycja dla młodzieży, 28.15 Audycja dla przedświadczeń, 28.20 Audycja dla młodzieży, 28.25 Audycja dla przedświadczeń, 28.30 Audycja dla młodzieży, 28.35 Audycja dla przedświadczeń, 28.40 Audycja dla młodzieży, 28.45 Audycja dla przedświadczeń, 28.50 Audycja dla młodzieży, 28.55 Audycja dla przedświadczeń, 29.00 Audycja dla młodzieży, 29.05 Audycja dla przedświadczeń, 29.10 Audycja dla młodzieży, 29.15 Audycja dla przedświadczeń, 29.20 Audycja dla młodzieży, 29.25 Audycja dla przedświadczeń, 29.30 Audycja dla młodzieży, 29.35 Audycja dla przedświadczeń, 29.40 Audycja dla młodzieży, 29.45 Audycja dla przedświadczeń, 29.50 Audycja dla młodzieży, 29.55 Audycja dla przedświadczeń, 30.00 Audycja dla młodzieży, 30.05 Audycja dla przedświadczeń, 30.10 Audycja dla młodzieży, 30.15 Audycja dla przedświadczeń, 30.20 Audycja dla młodzieży, 30.25 Audycja dla przedświadczeń, 30.30 Audycja dla młodzieży, 30.35 Audycja dla przedświadczeń, 30.40 Audycja dla młodzieży, 30.45 Audycja dla przedświadczeń, 30.50 Audycja dla młodzieży, 30.55 Audycja dla przedświadczeń, 31.00 Audycja dla młodzieży, 31.05 Audycja dla przedświadczeń, 31.10 Audycja dla młodzieży, 31.15 Audycja dla przedświadczeń, 31.20 Audycja dla młodzieży, 31.25 Audycja dla przedświadczeń, 31.30 Audycja dla młodzieży, 31.35 Audycja dla przedświadczeń, 31.40 Audycja dla młodzieży, 31.45 Audycja dla przedświadczeń, 31.50 Audycja dla młodzieży, 31.55 Audycja dla przedświadczeń, 32.00 Audycja dla młodzieży, 32.05 Audycja dla przedświadczeń, 32.10 Audycja dla młodzieży, 32.15 Audycja dla przedświadczeń, 32.20 Audycja dla młodzieży, 32.25 Audycja dla przedświadczeń, 32.30 Audycja dla młodzieży, 32.35 Audycja dla przedświadczeń, 32.40 Audycja dla młodzieży, 32.45 Audycja dla przedświadczeń, 32.50 Audycja dla młodzieży, 32.55 Audycja dla przedświadczeń, 33.00 Audycja dla młodzieży, 33.05 Audycja dla przedświadczeń, 33.10 Audycja dla młodzieży, 33.15 Audycja dla przedświadczeń, 33.20 Audycja dla młodzieży, 33.25 Audycja dla przedświadczeń, 33.30 Audycja dla młodzieży, 33.35 Audycja dla przedświadczeń, 33.40 Audycja dla młodzieży, 33.45 Audycja dla przedświadczeń, 33.50 Audycja dla młodzieży, 33.55 Audycja dla przedświadczeń, 34.00 Audycja dla młodzieży, 34.05 Audycja dla przedświadczeń, 34.10 Audycja dla młodzieży, 34.15 Audycja dla przedświadczeń, 34.20 Audycja dla młodzieży, 34.25 Audycja dla przedświadczeń, 34.30 Audycja dla młodzieży, 34.35 Audycja dla przedświadczeń, 34.40 Audycja dla młodzieży, 34.45 Audycja dla przedświadczeń, 34.50 Audycja dla młodzieży, 34.55 Audycja dla przedświadczeń, 35.00 Audycja dla młodzieży, 35.05 Audycja dla przedświadczeń, 35.10 Audycja dla młodzieży, 35.15 Audycja dla przedświadczeń, 35.20 Audycja dla młodzieży, 35.25 Audycja dla przedświadczeń, 35.30 Audycja dla młodzieży, 35.35 Audycja dla przedświadczeń, 35.40 Audycja dla młodzieży, 35.45 Audycja dla przedświadczeń, 35.50 Audycja dla młodzieży, 35.55 Audycja dla przedświadczeń, 36.00 Audycja dla młodzieży, 36.05 Audycja dla przedświadczeń, 36.10 Audycja dla młodzieży, 36.15 Audycja dla przedświadczeń, 36.20 Audycja dla młodzieży, 36.25 Audycja dla przedświadczeń, 36.30 Audycja dla młodzieży, 36.35 Audycja dla przedświadczeń, 36.40 Audycja dla młodzieży, 36.45 Audycja dla przedświadczeń, 36.50 Audycja dla młodzieży, 36.55 Audycja dla przedświadczeń, 37.00 Audycja dla młodzieży, 37.05 Audycja dla przedświadczeń, 37.10 Audycja dla młodzieży, 37.15 Audycja dla przedświadczeń, 37.20 Audycja dla młodzieży, 37.25 Audycja dla przedświadczeń, 37.30 Audycja dla młodzieży, 37.35 Audycja dla przedświadczeń, 37.40 Audycja dla młodzieży, 37.45 Audycja dla przedświadczeń, 37.50 Audycja dla młodzieży, 37.55 Audycja dla przedświadczeń, 38.00 Audycja dla młodzieży, 38.05 Audycja dla przedświadczeń, 38.10 Audycja dla młodzieży, 38.15 Audycja dla przedświadczeń, 38.20 Audycja dla młodzieży, 38.25 Audycja dla przedświadczeń, 38.30 Audycja dla młodzieży, 38.35 Audycja dla przedświadczeń, 38.40 Audycja dla młodzieży, 38.45 Audycja dla przedświadczeń, 38.50 Audycja dla młodzieży, 38.55 Audycja dla przedświadczeń, 39.00 Audycja dla młodzieży, 39.05 Audycja dla przedświadczeń, 39.10 Audycja dla młodzie

Czytelnicy i korespondenci piszą:

Przykład godny naśladowania

Jednym z poważnych czynników, wywierających silny wpływ na wszelkie operacje finansowe — gospodarcze, jest zdolność uruchomienia wszelkich środków obrotowych i maksymalnego przyspieszenia ich obiegu. Zagadnienie to nabiera szczególnej wagi w obliczu zadań Planu 6-letniego.

Pracownicy finansowo — księgowi Zakładów Przemysłu Chemicznego „Pabianiec” poddali drobiazgowo analizie wszystkie konta osobowe I klasy i stwierdzili, że wiążą one poważne, dotychczas niewyjaśnione kwoty, dotyczące jeszcze lat 1945 — 1949. Te niewyjaśnione kwoty stanowią przeszkodę do pełnego wyzwolenia sum obrotowych i sporządzenia bilansów fabrycznych.

Pracownicy finansowo — księgowi ZPC „Pabianiec” podjęli zobowiązanie, uzgodnione dnia 15.3.1951 r. salda z wszystkimi kontrahentami oraz uregulować do tego czasu, finansowo wszystkie rozliczenia.

Poniżej w tym czasie wszystkie działy finansowe przechodzą okres rocznego bilansowania, pracownicy ZPC „Pabianiec” wezwali do współzawodnictwa wszystkie zakłady przemysłu chemicznego. Nie wątpili śladem ich pójść wiele zakładów pracy innych gałęzi produkcji.

FRANCISZEK SCIBIÓREK

Zakł. Przem. Chem. „Pabianiec” w Pabianicach

Mieszkańcy kolonii Wąchock — Bugaj czekają na światło

Kolonia Wąchock — Bugaj leży niedaleko Starachowic, zamieszkała jest przeważnie przez pracowników Zakładów Starachowickich. Leży w pobliżu od głównej linii wysokiego napięcia.

Jesienią 1949 roku mieszkańcy kolonii wąchockiej złożyli podanie do Rady Zakładowej Zakładów Starachowickich z prośbą o pomoc w doprowadzeniu do kolonii światła i radiofonizowaniu ich dofnów. Podanie to Rada Zakładowa skierowała do Zjednoczenia Energetycznego Okręgu Radomsko-Kieleckiego i Radiowęzła Polskiego Radia w Starachowicach... i na tym się skończyło.

Pracownicy Zakładów Starachowickich do dnia dzisiejszego

go czekają. Mieszkańcy kolonii Wąchock-Bugaj chcieliby po porwie z pracy poczekać gazecie i posłuchać radia. Wielu z nich czuje się w niej samotnie. Wszelkie Radio. Cóż, kiedy brak światła przekreśla wszelkie zamierzenia. Z kolonii wąchockiej bardzo dużo dzieci uczęszcza do szkół. Muszą one odrabiać lekcje przy kopcach lampce naftowej.

Czyżby Zjednoczenie Energetyczne w Radomsku rzeczywiście nie mogło w ciągu całego roku doprowadzić mieszkańcom kolonii Wąchock w otrzymać prądu? Bardzo o tym wątpię.

H. RYS

Starachowice

O oszczędnej i planowej gospodarce na placu budowy

W dniu 3 września br. ukazał się w „Trybunie Ludu” artykuł Matwieja Floridowa, o tym jak zastosować system Korabielni — kowej w budownictwie. W artykule autor podkreśla, że przy przewożeniu i wyładunku należy być oszczędnym, nie stracić straty stanowiąc do złe.

Przyjrzyjmy się jak to zagadnienie wygląda u nas w SPB. Trzeba przyznać, że sytuacja przedstawia się znacznie gorzej. Straty są obliczane na ponad 30 proc. tuczaków. A jak na to reagują inżynierowie, kierownicy budów, majstrów byrgadzich, szoferzy, transportowcy, placowi i murarze? Inżynierowie wydają polecenia kierownikom, by ci zwracali baczną uwagę na składowanie materiałów. Kierownicy i majstrów powierają tę rolę placowym. Placowi natomiast kiedy zostają upomnieni przez kierownika, lub majstra, bardzo często obciążają winą inną zmianę.

Jednym słowem każdy twierdzi, że nie jest winien. Ja natomiast uważam, że wszyscy tu zawiniли od kierownika do szoferów, którzy również powinni czuć nad tym, aby wyładowanie odbywało się bez niszczenia towaru.

Oprócz składania, wyładunku —

Odpowiedzi prawnika

Jedna z matek z Warszawy. Z dniem 1 października 1950 r. weszły w życie zmienne przepisy w sprawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu choroby. W przepisach kodeksu postępowania cywilnego, na podstawie których pozw o alimenty może być wniesiony do sądu według miejsca zamieszkania matki lub dziecka.

Sanatorium Kościół „Świt”. Art. 104 ustawy o ubezpieczeniu społecznym przewiduje, że chorzy skierowani na leczenie do zakładu zamkniętego (np. szpitala) jeżeli mają na utrzymaniu członków rodziny przysługujące zasiłek domowy. Zasiłek ten przysługujący jest w wyjątkach, o których mowa w art. 104. Skierowanie przez ubezpieczającego na kurację odwykową (antalkoholową) nie pozbawia wyplaty z tytułu takiego zasiłku. W przypadku jednak odmowy wypłaty należy złożyć do komisji rozjemczej Ubezpieczenia odwołanie od decyzji odpowiadającej.

Krzysztof Słomkowski, Warszawa.

Z listu waszego wynika, że jeste-

ście urzędnikiem państwowym. W związku z tym zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli władza, która was mianowała, przyjęła podanie o zwolnienie z pracy, to brak odpowiedzi w ciągu 4 tygodni na to podanie uważać należy za wyrażenie zgody na waszą prośbę.

Ryszard Chęciński, Pracownicy. Ustawa o urlopach pracowników nie czyni różnicy w uprawnieniach do urlopu pracowników umysłowych w zależności od ich wieku. Pracownik umysłowy niezależnie od wieku, a więc i młodociany, korzysta po rocznej nieprzerwanej pracy z miesięcznego urlopu.

Skoró w roku bieżącym wykorzystaliście już 2 tygodnie urlopu przy pierwszych rok waszej pracy, prawo do dalszego 2-tygodniowego urlopu. Kierownictwo instytucji, w której pracujecie zastosowało wobec was niewłaściwie, nie przysługujące prawo do pracowników młodocianego fizycznego.

WŁ. WADOWICZ

Pracownik pracy z SPB

Nowa Huta

Teatr

Zwycięska sztuka o zwycięskim ludzie

Fryderyk Wolf: Tai Yang budzi się. Teksty pisał: Władysław Broniewski. Przekład: Zygmunt Swarzędzki. Reżyseria zespołowa pod kierunkiem Leona Schillera. Dekoracje Ottona Axera. Premiera w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie.

Jednym z istotnych mierników wartości dzieł literackich jest próba czasu. Sztuka Fryderyka Wolfa „Tai Yang budzi się” zdała egzamin czasu i to zdała go znakomicie. Oglądając dziś, po przeszło dwudziestu latach, jej przedstawienie, możemy śmiało stwierdzić, że jest to jedna z niewielu poezji międzywojennego teatru powstałych w krajach kapitalistycznych, która nie tylko nie straciła, lecz gra pełnią prawdy w chwili obecnej, wzmocniona wspaniałymi zwyczajami Ludowej Armii Mao Tse-tunga.

Gdzie tkwi tajemnica tego zadziwiającego faktu?

We wstępie do programu teatralnego zatytułowanego „Dla czego napisano sztukę „Tai Yang budzi się”, pisał Fryderyk Wolf: „Autor próbował berlińskiej klasie robotniczej przekazać sceny w roku 1930 swoją pewną, co do ostatecznego zwycięstwa wielkiego ludu chińskiego. Jako marksista, mógł sobie pozwolić na to, abyby wtedy przewidzieć przyszły rozwój wydarzeń”. I stwierdza: „Już wtedy, przed dwudziestu laty, jako komunista byłem głęboko przekonany o końcowym zwycięstwie ludu chińskiego, który tak bohatercko walczył we wszystkich krwawo tłumionych powstaniach”.

Fakt, że Wolf pisał sztukę w oparciu o marksistowską analizę historii i rozwoju wydarzeń, fakt, że napisał ją jako komunista, sprawił, iż trafnie ocenił perspektywę rozwoju. Dał obraz ucisku chińskiej klasy robotniczej przez rodzimych i obcych kapitalistów, krystalizującego się sojuszu robotniczo — chłopiejskiego, zwiększającego się roli kobiet w walce o wyzwolenie społeczne i narodowe, żarłocznego apetytu imperializmu amerykańskiego, grabieżczego Chiny przy użyciu chińskiej burżuazji w roli agentów i pachołków amerykańskiego kapitalu.

Pokaż również narastającą walkę chińskich mas ludowych z uciskiem i tyranją imperializmu i jego czangkaizkowskich służb, walkę, na której czele stanęła pod wodzą partii komunistycznej klasa robotnicza, walkę, prowadzoną aż do zwycięstwa pod wodzą Mao Tse-tunga.

Anty przez chwilę nie pozostawia autor wątpliwości, że do ostatecznego zwycięstwa krwawego i bohaterstwa wojny. Nie

tylko dlatego, że rozwój wydarzeń potwierdził tezę autora, ale i dlatego, że prawda artystyczna zawarta w sztuce pozwalała nam w to wierzyć. Jesteśmy przez cały czas przedstawienia głęboko przekonani, że zwycięstwo należy będzie do ludu chińskiego. A że autor potrafił ubrać tę wielką prawdę historyczną w bardzo wartościową i przekonującą formę artystycznego wyrażenia, że ludzie, których ukazał sa żywi i prawdziwi, mają ciało i krew, a nie papier, — to jeszcze jedna zasługa autora i zaleta sztuki.

Państwowy Teatr Polski sztuki wybrał do sztuki, decydującej na jej inscenizację. Zważywszy na reakcję widzów, którzy najgłębiej, że przedstawienie czyni zadość wymogom, jakie stawiamy teatrowi wychowawczemu, teatrowi politycznemu, teatrowi realizmu socjalistycznego. Przyczyną się do tego bezspornie trafna, interesująca koncepcja inscenizacyjna, opracowana przez zespół pod kierunkiem Leona Schillera. Nie tylko znakomite operowanie tłumem (niezwykle sugestywna scena końowa), celowy i nastrojowy układ sytuacji scenicznych, świetne wmontowanie muzyki i piosenki w tekst słowny przedstawienia, lecz również rzadziej spotykane w inscenizacjach Leona Schillera doskonałe i wyważone, zespołowe opracowanie aktorskie poszczególne role, wskazują na niezawodną rękę i duży wkład pracy nie tylko świetnego inscenizatora, lecz i bardzo starannego w tym przedstawieniu reżysera.

Spółród odtwórców poszczególnych ról męskich wybija się przede wszystkim Mieczysław Milecki (palacz Wang) i Czesław Kalinowski (fabrykant Czu-Fu). Wielką zaletą Mileckiego jest umiejętność wydobywania ideowej treści, którą zawarł Wolf w postaci przedstawiciela rewolucyjnej awangardy chińskiej klasy robotniczej, przedstawiciela partii, jakim w sztuce jest Wang. Milecki umie postąpić się bardzo wymownymi, choć oszczędnymi i prostymi środkami ekspresji artystycznej. Umie wymownie mówić i jeszcze wymownie milczeć, w sposób pełen skupienia i siły. Nie ma w jego ujęciu roli robotnika nie poży, ani sztuczności, frazeologii, czy kolturności. Choć właściwie ani ra-

zu prawie nie podnosi on głosu, jego słowa dochodzą do widowni najdotkliwiej i najmocniej. Czesław Kalinowski może równie zaliczyć rolę Czu-Fu do swych najlepszych kreacji aktorów. Trudne to zadanie pokazać postać tak pozbawioną jakichkolwiek ludzkich uczuć, postać bezwzględnie i podległą wyżyłkowi robotników, bez szary i przejaśkrawien. Kalinowski wybrał właściwą drogę. Tekst jest dostatecznie mroczny, aby pozwolić aktorowi na dyskretnie środków wyrazu artystycznego, na przyciszenie głosu, co wypowiedziane zbyt głośno mogłoby brzmieć niewiarygodnie. W jego interpretacji jest to człowiek zimny, bezwzględny, okrutny, obłudny — uległy wobec amerykańskich imperialistów i bezlitosny wobec robotników zatrudnionych w jego fabryce. Jeśli w takiej koncepcji postaci udało się Kalinowskiemu w dodatku uprościć podobieństwo przebiegu uczucia, czy żądzy Czu-Fu w stosunku do Tai Yang jest to jeszcze jedno zwycięstwo aktora.

Zaletą przedstawienia jest obsada epizodycznych ról przez bardzo dobrych aktorów. Wymienić więc wypada Jana Ciecińskiego (bardzo prawdziwy dziadek), Macieja Maciejewskiego, który pięknie śpiewa żołnierską piosenkę o późnym generale Feng, Franciszka Dominika w roli amerykańskiego biznesmana, Kozłowskiego (robotnik Tung), świetnego jak zwykle Świdwskiego (amerykański dziennikarz Robby) Jastrzębskiego (Feng) i Kowalczyka (chłop Sen).

Wśród ról kobiecych najciekawszą kreację aktorską stwarza bezspornie Nina Andrycz, jako Tai Yang, Narastanie i rozwój psychologiczny Tai Yang, która z naiwnej i nieświadomej dziewczyny chińskiej staje się pod koniec sztuki świadomą bojowniczką o zwycięstwo sprawy ludu, — udało się Andryczównie pokazać przekonującą i prawdziwą.

Najbardziej wzrusza i porusza widownię aktorka (i to również poczytać należy za sukces konstrukcji roli) w dramatycznej scenie przedostatniego obrazu i w bohaterkim zakończeniu sztuki.

Także i wśród kobiet uderza wyróżniona gra całego zespołu. Przede wszystkim Nina Andrycz, która odtwórczyni ról czterech kluczek chińskich: Eugenia Drabik-Witkowska, Melanina Chranowska, Halina Czerwina i Irena Oberska. Wzruszająca nuta wydobyla z roli matki Ma (siostry Tai Yang) Da-

Czechosłowacka kronika kulturalna

PEŁNE WYDANIE PISM K. GOTTWALDA

Wykonując uchwałę KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji wydawnictwo „Svoboda” w Pradze przystąpiło do pełnego wydania pism Prezydenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda. Pierwszy tom, zawierający artykuły i przemówienia z lat 1925 — 29, ukazuje się jeszcze w roku bieżącym z okazji urodzin Prezydenta Gottwalda.

KSIĄŻKI RADZIECKIE PO CZESKU

Ostatnio na półkach księgarskich w Czechosłowacji ukazało się kilka nowych przekładów radzieckiej literatury politycznej i pięknej. M. Słowak przelożył pracę W. Lenina „O spółdzielczości”. Wydawnictwo „Tatran” w Bratysławie wydało książkę A. Wyszyskiego „W walce o pokój”, a wydawnictwo „Praca” wydało przekład studium J. Mastina o Włodzimierzu Majakowskim. Z radzieckiej literatury pięknej przełożono na język czeski m. in. powieści Wsiewłoda Sabelina „Sergo, syn ludu” o życiu Grigorija Ordżonikidze, wielkiego gruzińskiego rewolucjonisty i bliskiego ucznia i współpracownika Stalina.

SŁOWACKA SZTUKA O POMOCY RADZIECKIEJ

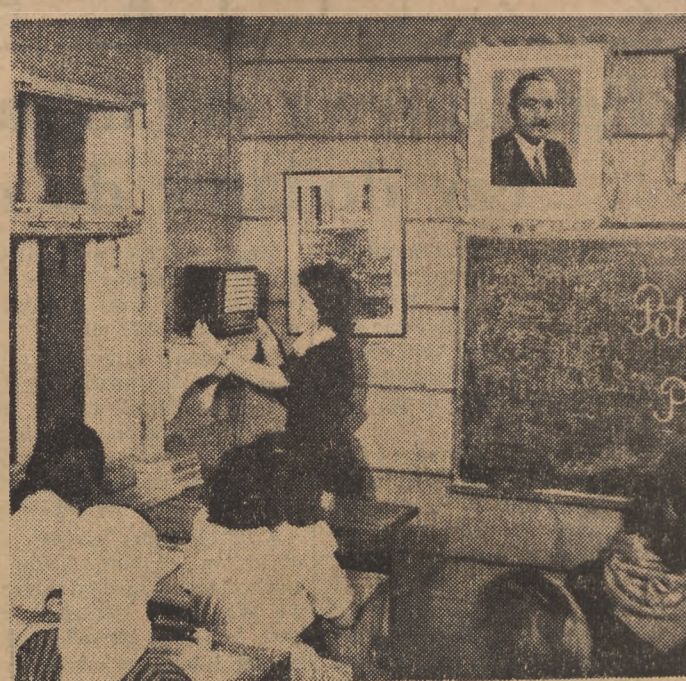
Dramatyczny Teatr Państwowy w Koszycach gra sztukę swego dyrektora A. Chmieleka „Na szerokiej drodze”, napisaną dla uczczenia IX zjazdu Słowackiej Partii Komunistycznej. Tematem sztuki jest radziecka pomoc dla Słowacji w okresie groźnej posuchy, jaka przed parą laty nawiedziła ten kraj.

CZECHOSŁOWACCY FILMOWCY W ZSRR

W Związku Radzieckim bawi delegacja pracowników czechosłowackiej kinematografii, która zaznajamia się z metodami pracy radzieckich filmowców. Delegacja czechosłowacka w której uczestniczą m. in. generalny dyrektor „Czechosłowackiego Filmu Państwowego” O. Machacek i znany reżyser Otakar Vavra, podejmowana była przez zastępcę Ministra Kinematografii Z.S.R.R. N. Siemionowa i odbyła już szereg konferencji z pracownikami radzieckiej kinematografii.

(L. R.)

Tydzień walki z analfabetyzmem

22 bm. rozpoczął się w całym kraju Tydzień walki z analfabetyzmem. Na zdjęciu: lekcja na kursie dla analfabety w Toporowej Cyrlu kolo Zakopanego

Foto FILM POLSKI

Zobowiązania październikowe przyspieszają radiolizację wsi

Na masowce pracowników wrocławskiej dykcji P. P. Radiofonizacji Kraju jednomyślnie uchwalono do dn. 7 listopada wykonanie rocznego planu instalacji głośników na wsi ku uczczeniu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Z uwagi na konieczność wzmożenia wysiłków przy przedterminowej realizacji planu rocznego, fachowcy budowy sieci i instalacji głośników wraz z pracownikami administracyjnymi postanowili przepracować 3 kolejne niedziele.

Pierwsze dwójki robocze rozpoczęły instalowanie głośników w P. P. Radiofonizacji Kraju.

Akcja przedterminowego wykonania planu radiofonizacji wsi znalazła naśladowców wśród młodzieży robotniczej z „Pafawog”, która pod kierownictwem instruktorów wyruszyła na 4 dni do radiowęzła Boleśławie i Strzegom. Akces zgłosili ochotniczo: II klasa radio-techniczna wrocławskiego Liceum Elektrycznego oraz uczestnicy I ogólnopolskiego kursu inspektorów kontroli wewnętrznej P. P. Radiofonizacji Kraju.

Najbliższe premiery w teatrach stolicy

Teatry stolicy przygotowują premiery względnie wznowienia następujących sztuk:

Państwowy Teatr Polski, z okazji rozpoczynającego się wkrótce Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko — radzieckiej, wznowi sztukę M. Gorkiego „Wrogowie” w reżyserii M. Borowskiego. W próbach znajduje się sztuka młodego autora polskiego J. Lutowskiego p.t. „Próba siły”, poruszająca aktualne zagadnienia społeczne na tle życia i pracy świata lekarskiego.

Najbliższa premiera Państwowego Teatru Kameralnego będzie komedia Goldoniego „Sprytna wdówka”, którą reżyseruje J. Wyszyński. Na zakończenie Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko — radzieckiej Teatr przygotowuje sztukę pisarza radzieckiego Bałtuszisa „Pieją koguty”.

Najbliższa premiera Państwowego Teatru Muzycznego będzie komedia muzyczna młodego autora polskiego Z. Wojdana p.t. „Joanna Ligeza”.

Odnalezienie rękopisu z XII wieku poświęconego grze w szachy

W Instytucie Wschodu Akademii Nauk Czechosłowackiej zakończono prace nad badaniem odnalezionego niedawno starożytnego rękopisu poświęconego grze w szachy. Rękopis zawiera 318 stron. Autorem tej pracy jest Abulfath Ahmat Sandżari — szachista z Buchary. Rękopis napisany został prawdopodobnie w XII wieku.

Archeolodzy czechosłowaccy w Warszawie

W ramach wymiany kulturalnej polsko-czechosłowackiej przybyli do Warszawy na zaproszenie Ministerstwa Kultury i Sztuki trzej wybitni archeolodzy czechosłowaccy: dyrektor Muzeum Archeologicznego w Pradze prof. dr Jaroslav Böhm, dr Ivan Bor-

kowsky i dr Josef Poulik.

Prof. Böhm wygłosił dla przed-

stawicieli polskiego świata nau-

kowego odczyt o swych bada-

niach archeologicznych na tere-

nie Czechosłowacji.

16 republik ZSRR

Azerbejdżańska SRR

(Fakty i liczby)

W r. 1920, w wyniku kierowanego przez bolszewików zwycięskiego powstania robotników i chłopów, przy pomocy wielkiego narodu rosyjskiego i walczącej Armii Czerwonej obalono w Azerbejdżanie raz na zawsze ucisk burżuazyjno — imperialistyczny i wprowadzono władzę radziecką. Pracujący lud Azerbejdżanu stworzył ze swej ojczyzny przodującą, socjalistyczną republikę 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej wita azerbejdżański naród wielkimi osiągnięciami.

W latach Wielkiej Wojny Narodowej naród azerbejdżański razem z wielkim narodem rosyjskim i wszystkimi innymi ludami ZSRR walczył bohatercko, broniąc honoru i niepodległości swej ojczyzny. Swą ofiarną pracą na szczytach zwycięstwa, w fabrykach, w zakładach pracy, na polach kolechozowych pomagali Azerbejdżanie frontowi, nieprzerwanie zapojując Armie Czerwoną w ropę naftową, bawełnę, broń, amunicję, maszyny, żywność.

Azerbejdżańska SRR w okresie władzy radzieckiej stała się przodującą republiką przemysłową. Dziewięćdziesiąt pięć procent ogólnej produkcji przemysłowej Azerbejdżanu pocho-

dzi z zakładów wybudowanych, albo całkowicie przebudowanych w okresie władzy radzieckiej. Podstawowym bogactwem naturalnym Azerbejdżanu jest ropa naftowa. Rozwinęły się silnie także inne gałęzie przemysłu, m. in. przemysł budowy maszyn. Mieszkańcy otrzymują swe własne wyroby tekstylne, konfekcyjne, skórzane, obuwie, tkaniny jedwabne.

Wartość globalnej produkcji przemysłowej w republice już w r. 1949 przekroczyła ramy planu pięcioletniego, nakreślonego do końca r. 1950.

Wierciennictwo majstrów Rustam Rustamowi, maszyniczy kolejowemu Fridun Agajewowi i in. przyznano zaszczytny tytuł Bohatera Pracy Socjalistycznej. Tysiące robotników otrzymało za swą pracę order i medale Związku Radzieckiego.

Wielkie są osiągnięcia republiki w gospodarce rolnej. Gospodarka ta zapoatrzoną jest w przodujące urządzenia i maszyny techniczne. Na polach kolechozowych i sochozów republiki pracuje przeszło 5 tys. traktorów, 600 kombinów, 77 tys. maszyn przyczepnych i inne maszyny rolnicze. Podstawowa uprawa: gospodarka rolnej Azerbejdżanu jest bawełna. Urodzajność pól bawełnianych wzrosła przeszło dwukrotnie. Rozwija

się w Azerbejdżanie sadownictwo, hodowla jedwabników, hodowla bydła, zwiększają się uprawy tytoniu i roślin podzwoitnikowych.

Wzrasta stale dobrobyt kolchozników. W chwili obecnej republika ma już setki kolchozów — milionerów. Dochód pieniężny kolchozników, plantatorów bawełny wzrósł w ciągu ostatnich 5 lat prawie 4,5-krotnie.

Aktywni pracownicy socjalistycznej gospodarki rolnej cie-

szą się wielkim uznaniem. Kierowniczką ogniw kolchozowych Basti Bagirowa i Szama Hasanowa noszą tytuły Bohaterów Pracy Socjalistycznej, pastuchowi Kara Achmedijewowi przyznano Nagrodę Stalinowską.

Wielu kolchozników zostało nagrodzonych za pracę orderami i medalami ZSRR.

W okresie władzy radzieckiej w rosyjskiej republice piękne,

Osiedla te są zelektryfikowane, posiadają własne kluby, kina, szkoły, biblioteki, ambulatoria, przychodnie lekarskie.

W okresie władzy radzieckiej wyrosła w Azerbejdżanie własna inteligencja. Przed rewolucją było w Azerbejdżanie zaledwie 12 górniczych inżynierów — Azerbejdżanów. W r. 1939 było już ich przeszło tysiąc. Liczba lekarzy Azerbejdżanów przed rewolucją nie przekraczała 45 osób, w r. 1939 było ich już 1.058 a obecnie — 2.583. Przed wprowadzeniem władzy radzieckiej nie było w ogóle agronomów — Azerbejdżanów, teraz jest ich kilka tysięcy.

Pomyślnie rozwija się w Azerbejdżanie socjalistyczna kultura. Ważnym wydarzeniem w kulturalnym rozwoju republiki było stworzenie Azerbejdżańskiej Akademii Nauk. W liczbie pierwszych akademików znaleźli się azerbejdżańscy działacze nauki i kultury, wychowani w latach władzy radzieckiej. Są wśród nich — chemik Jusuf Mamiedalijew, zoologowie Ali Aszraf Ali Zade, Achmat Jakubow i Mir-Ali Kaszaj, poeci i powieściopisarze Samed Wurgun i Mirza Ibrahimow, architekt Michal Usejnow i inni.

Stworzono w Azerbejdżanie szeroką sieć szkół, instytucji i ukowców, szkół wyższych, teatrów, pałaców kultury. W latach 1914—1915 uczęszczało do wszystkich szkół Azerbejdżanu 73 tys. dzieci, obecnie zaś w szkołach republiki uczy się 616 tys. dzieci. Przed rewolu-

cją nie było w Azerbejdżanie ani jednej szkoły wyższej — obecnie jest w republice 98 wyższych szkół i technikum. Jest 30 teatrów, 2.550 pałaców kultury i klubów, 28 muzeów, 1.500 bibliotek.

Władza radziecka stworzyła nieograniczone możliwości dla rozwoju literatury i sztuki narodu azerbejdżańskiego. Utworzy poetów i powieściopisarzy wydaje się w wielomilionowych nakładach. Systematycznie są urządzane wystawy malarstwa, rzeźbiarstwa. Imiona takich poetów, jak Samed Wurgun, Sulejman Rustam, imię seniora powieściopisarzy Mamed Said Ordubady, rzeźbiarza Eudaburachmanowa, twórcy współczesnej muzyki azerbejdżańskiej Uzeira Hadżibekowa znane są szeroko nie tylko w republice, ale i w całym Związku Radzieckim.

Z okazji 33-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej naród azerbejdżański swę pierwsze słowa miłości i oddania do wielkiego Stalina.

Lud pracujący Azerbejdżanu nie zapomni nigdy powitalnych słów Stalina, przesłanych w 1925 r.: „Gorące pozdrowienia od starego mieszkańca Baku do komunistycznej partii Azerbejdżanu... Nie wątpię, że komunistycznej partii Azerbejdżanu uda się Republikę Azerbejdżańską przekształcić we wzór dla uciskanych narodów Wschodu i w chorągiew ich wyzwolenia spod ucisku imperializmu.”

Prenumeratę przyjmują wszystkie oddziały PPK-RUCH